

Situácie z Williamsovej Električky...

Veritas Košice je kombinácia vysokoškolských študentov z Prešova a Košíc. Ich „dielo v zrode“ vytvorené na motívy Williamsovej Električky zvaňuje túžbu, v mizanscénach budovaných na báze „chudobného divadla“ (s minimálnou scénografiou), zaujalo umením vyrozprávať príbeh. Súbor disponuje ambicióznym herectvom, ktoré má zatiaľ ešte rezervy v čistej hereckom výraze, no na AP prezentoval divadelné dielo nehotové, dva týždne pred oficiálnou premiérou (herecky upozornili na seba S. Biľý, L. Račková).

ných radov sa ozývalo tóccc a joocooj....

Pri vete „ty a tvoja sestra.“ napadla niektorým známa pesnička a aj si ju zanótili a raz sa Lucke tak poplietol jazyk, že to rozosmialo aj ju samu. Ale aby som nebola až taká zlá, bolo to profesionálne. živé, boli to ONI. Ale šup, šup do práce, pretože o pár týždňov je tu premiéra.

wy

DEE

Štyri stoličky, stôl dva poháre. Neviem čo viac, či chipsy pod stolom, alebo whisky na stole robilo divákovi väčšiu chuť. Aj tých najhladnejších však museli tieto úryvky z predstavenia nasýtiť.

Pusa sa neuskutočnila a zo zad-

Spomenula som si pri tom na to, čo nás učil Hrnčík – ak si dá herec ruky do vrecka je to jeho neschopnosť... celé mi to prišlo také umelé...

Xivi

Neprehliadnite

Neprehliadnite

Od pondelka začíname s Výpredajom a Imprologou. Javiskachtivi, predajachtivi a súta/živí sa hlásťe u Ivany Jakubčovej (Výpredaj) a Lukáša Maťufku (Improloga).

Zriaďovatelia:

Rektorát PU v spolupráci s Poľským inštitútom Inštitút estetiky, vied o umení a kulturológie

FFPU

Ministerstvo školstva SR

Ministerstvo kultúry SR

Organizačný štáb AP:

Prof. PhDr. K. Horák, CSC., Mgr. E. Kušnírová, Mgr. Lukáš Šutor, PhDr. M. Pukan, Ph.D., Mgr. A. Mitrová, D. Laciaková, B. Szentesi, B. Červeňáková

Adresa štábu:

VŠA, V. poschodie, č. 493, 488

Kontakt: 051 75 70 803

E-mail: cervenak@unipo.sk

Redakcia (v slovenskom znení): D. Ležová, J. Palaščák, I. Ivanová, M. Mihalová, R. Stoňová, M. Kočičáková, M. Kráľová, D. Laciaková, V. Doričová, J. Štefánková, K. Kočíšová a ďalší...

Ilustrácie cover: Dominika Tomečková

Technická spolupráca: Ladislav Polko

Grafická úprava: P. Medvid

APEČKOVINY

41. Akademický Prešov | Súťaž umeleckej tvorivosti vysokoškolákov | č.2/2007

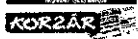

AKADEMICKÝ PREŠOV '07

41. ROČNÍK SÚTAŽE UMELECKEJ TVORIVOSTI VYSOKOŠKOLÁKOV

PODPORILI

T...Com...

Rádio

Regina

Slovenský
Rozhlas 4

REFLEXIE

Niečo tak všedné a obyčajné, vytrhnuté z bežnej reality. Nedonútili nás rozmyšľať, pretože všetko nám podali na tanieri. Aj napriek mnohým plusom, práve

toto veľké mínus spôsobilo, že mnohí počas prestávky odišli.

MIMI a KATKA

Porywacze ciał

OUN

Produkcja Katarzyny Pawłowskiej OUN z poznatekowskiego zespołu Porywacze ciał reprezentuje osobity druh divadelnej kreativity, ktorá na AP súvisí aj s koncepciou uvádzaných monodram. No je v slovenskom kontexte prekvapujúcim novom. Protagonistka sa pohybuje na pomedzí performance (ale aj happeningu), hoci hrubá štruktúra produkcie je pripravená, predsa len priamy kontakt s divákom v Malej sále DAD, s minimálnym použitím prekladu, je komunikatívna. V priebehu produkcie sa stáva protagonistka herečkou hrajúcou svoju rolu, ale aj rozprávačom príbehov, „sebamaskérkou“, používajúc aj výtvarné postupy, pričom neraz sa necháva unášať situáciou, ktorú rozvíja vitálnym rozohrávaním dramatických situácií okolo

centrálnej uličky zaplnenej 250 kg čiernej zeminy. Biele spodné prádlo, v ktorom líderka hrá je po absolvovaní sekvenčii s témom „centrálna nervová sústava“ zaľúlané, čo možno odkazuje na sumu poznania životného oblúku ženy, ktorá pred našimi očami ritualizuje niekoľko psychologických pojmov.

wy

Zriaďovatelia:

Rektorát PU v spolupráci s Poľským inštitútom
Inštitút estetiky, vied o umení a kulturológie
FF PU

Ministerstvo školstva SR
Ministerstvo kultúry SR

Organizačný štáb AP:

Prof. PhDr. K. Horák, CSC., Mgr. E. Kušnírová, Mgr. Lukáš Sutor,
PhDr. M. Putkan, PhD., Mgr. A. Mitrová, D. Laciaková, B. Szentesi,
B. Červeňáková

Adresa štábu:

VŠA, V. poschodie, č. 493, 488

Kontakt: 051 75 70 803

E-mail: cervenak@unipo.sk

Redakcia (v slovenskom súznení): D. Lešová, J. Palaščák, I. Ivanová, M. Miňalová, K. Staňová, M. Kociščíková, M. Krišková,
D. Laciaková, V. Doričová, J. Štefánková, K. Kocišková a ďalší...

Ilustrácie: cover: Dominika Tomečková

Technická spolupráca: Ladislav Palko

Grafická úprava: P. Medvid

APEČKOVINY

41. Akademický Prešov Sôťaž umeleckej tvorivosti vysokoškolákov | Č3/2007

AKADEMICKÝ PREŠOV '07

41. ROČNÍK SÚTAŽE UMELECKEJ TVORIVOSTI VYSOKOŠKOLÁKOV

PODPORILI

TE · Com · · ·

KORZÁR

Rádio

Regina

Slovenský
Rozhlas 4

REFLEXIE

titulálne prezentaže. Hrá monodrámy, no nemá strach si ich aj napísať. Čo sa filmu týka, potreba nikomu špeciálne pripomínať dve časti kultového filmu Pásla kone na betóne, ktorý sa hádám v blízkej budúcnosti dočká aj tretieho pokračovania.

K svojmu štrnástročnému hostovaniu v Prahe sa vyjadrila: „Na Slovensku nemá divadlo jedného herca žiadna tradícia, váhu, snahu rozvíjať práve takúto alternatívne divadlo.

Češi vedeli oceniť moju snahu, drinu. Vážili si ma.“

Páčilo sa mi jej vyjadrenie na adresu režisťorov: „Každý tvorca je egoista. Chce presadiť svoj názor.“

V závere podotkla, že v období socializmu bolo akosi viac kultúry, rôznych podujatí a celkovo šírenia osvetu. Po jeho páde päťnásť rokov trvala „mŕtvá“ doba a teraz konečne svítá na lepšie časy.

Jožka

P.A.T.

Hamletmachina

Možno len nie sme zvyknutí na tento druh divadla. I keď hovoriť o dramatickom texte je irelevantné, pretože sme boli svedkami striedania istých monologických pasáží. Svedkom „inakosti“ bola už samotná scéna s technickým vybavením, muž, ktorý nás privítal sediaci za stolom pri počítači. Žena, prítomná po celý čas na scéne rozprávala, deklamovala text, tancovala a prezliekala sa. Napätie by sme márne čakali. Miesto toho iba hluchá hudba, monotónny hlas herečky, ktorý, ak aj mal vyznieť

takto, predsa prispel k celkovej nude. Asi nás chceli upútať hudbou, scénou, technikou. No dokázali iba vyrušiť, znepokojit. V hre sa konfrontoval mužský a ženský princíp, Hamlet a Oľfia. Hamlet úplne inak, akoby autor nechcel dejiny. Sám tvrdí, že chcel Hamleta zničiť. „Som privilegovaný hus“, počuli sme opakovať a veľa ďalších deziluzívnych výpovedí. Ten, kto sedel vedľa mňa povedal, že hra mu nedala nič, naopak, ešte z neho čosi zobrala. Aký teda musia mať úlohou z každého vystúpenia!?

Mirka Kočišťáková

Divadlo ARS NOVA Prešov

Bol raz jeden sen

Experiment? Ak áno, tak maximálne nevydarený. „Herci“ sa nemali o čo oprieť. Text by som ani textom nenazvala. Päť viet vytrhnutých akoby zo sna bol možno autorčin zámer, no jednoznačne jej unikla pointa. Herecké výkony

pripomínali skôr výkony náhodne zastavených a odchytených ľudí. Popisnosť na javisku nemá čo robiť! Hudobná zložka nebola najhoršia. Práve ona hodila záchranné kolese celému predstaveniu.

KATKA

Scena Plastyczna

Wilgoď

Zvynkem sa náhliť, sťahat a poklikať sa rozumiem. Na predstaveniach analyzujem motívy a hodnotím výkony, zatriedžim, aby som vedel, čo áno a čo radšej nie. A zrazu prde predstavenie z Lublina, ktoré od diktitu rozumu oslobodzuje. Sugerívnymi obrazmi a hudbou, pokojne, bez atakov, pozýva k ponoreniu sa do pokoja, na ktorý si nenachádzam

čas. Predstavenie iné, než čokoľvek, čo možno na AP vidieť. A s o veľa širším interpretačným poľom, než to ostatné. Tak širokým, že ho nechávam v sebe dozrievať a nenútim ani teraz do slov. Nerozumiem ešte byt oslobodzujúce. Otvára dvere nie ďalej, ale bližšie k sebe.

Jozef Paláček

Tragaču, tragaču

Lidová poezie o lásce

Nevýhodou príliš nabitého programu AP je aj to, že predstavenia sú príliš „natenso“, nestihnú

doznieť a už sa ponáhľate na ďalšie predstavenie. To sa mi stalo po Scene Plastycznej, ktorá ma tak za-

siahla, že keď som došla do ODK (ktorý bol obľepený plagátmi Harryho Pottera a Spidermana) na Tragaču, chcelo sa mi plakať. Ani predstavenie, ktoré bolo invenčné a aktuálne, ktoré privítalo zhotovovanie akéhokoľvek záznamu, „diočinka“ v kroji pila colu z plechovky a mala mobil, ma nepríntililo k tomu, aby som sa zasmiala.

DEE

Des Jano

Expedícia Nehemidás

Prekvapenia na entú...
S neskrývanou zvedavosťou viaceri z nás prišli v pondelok na večerné predstavenie. To, čo sa odohrálo na malej scéne DADu nás však nechalo v pomýlkov, nekonečný Des Jano... Herecký samorast mal nepochybné dobrý zámer, divadlo ako prostriedok evanjelizácie, formou improvizovaných groteskných „scenok“, ale menej (ataku) je niekedy viac.

Štúdio 12

Novinkachudoba

Včerajší stav ciest na trase BA – PO sa odzrkadlil v nutnosti utvrdiť sa v tom, že flexibilita je dôležitá nielen pre hercov, ale aj – a najmä – predvádkov. „Vie niekto, čo sa tu deje!“ Za spolupobeha niemaťok, kamery a povábnej moderátorky Olinky sa ľudia, ani nevedno ako, stali súčasťou produkcie. Chaos prenesený do počitovej sféry, ústiaci do naburavania zdravých prirodzených hodnôt Novinkachudoba Trade Market ako pseudoprodukt Spoločnosti s pokriveným charakterom. Atmosféra prostredia štúdia, aktuálne témy a štylizované postavky hostí kreovali až do absurdnosti. Obraz súčasného komerčného média. Ešte na začiatku produkcie, po privítaní slečnou moderátorkou (výborne stvárnenou Petrou For-

navovou), sme sa my-diváci ocitli v dielňach – diskusiách, ktoré viedli hostia show. Ti so skupinou divákov prediskutovali nejaký všeobecne prijímaný názor alebo s ním polemizovali (napr. Sú tvoje myšlienky voľné?).

„To o čom bolo!“ ozvala sa diváčka, ktorá v televíznom štúdiu tlieskala najhlasnejšie.

„Presne o tom...“ začala som hlas za sebou.

diana

VŠMU

Eldorádo

Nepochybné sú študenti VŠMU herecky na vysokej úrovni, čo dokázali aj ich výkony. Až na malé nedostatky, ktoré si vyžadujú iba trochu viac času a možno premyšľania. Rovnako aj režijné

spracovanie bolo jednoduché, ale vkusné a nápadité. Hudba použitá v predstavení splnila svoju funkciu – jednak ako preiel výstupov, ale aj ako prostriedok k dramatickosti. Jediný problém sme videli vo výbere divadelného textu.

TEATR PORYWCZE CIAŁ (Poznań, Poľsko)

Katarzyna Pawłowska: „Dun“ (60 min.)
Réžia: Katarzyna Pawłowska, Maciej Adamczyk
Účinkuje: Katarzyna Pawłowska
utorok 13. 11., 19:00 – Malá sála DAD

Divadlo Porywacze Ciał (Ůnoscovia/Trhači tie) založili v roku 1992 vo Wroclavi študenti Bábkarskej katedry Vyskej divadelnej školy – Katarzyna Pawłowska a Maciej Adamczyk. Podľa kritiky a divadelnej obce patrí súbor k najvýznamnejším nezávislým divadelným skupinám v Poľsku. V autorských predstaveniach sa tvorcovia konfrontujú s mýtmi pop kultúry, vysvetľujú sa z nich, no zároveň poukazujú, ako veľmi sú nimi formovaní. Slobodne sa pohybujú v súčasnom priestore kultúry, citujú, komentujú, pretvárajú obrazy a námety získané z rôznych oblastí umenia. Súbor prezentoval svoje

predstavenia na všetkých významných divadelných festivaloch v Poľsku, Nemecku, Holandsku, Veľkej Británii, Rakúsku, Kanade, Čechách i na Slovensku, na ktorých získal viaceré ocenenia. „Dun“ („Obwodowy Układ Nerwowy“ – obvodová nervová sústava) je monodráma K. Pawłowskej, blízka performancii. Už pri vstupe umelkyňa vystupuje, čo robí a čo bude robiť. Po celý čas vystupuje v podvojnjej role – ako herečka a skutočná postava, oddelenie týchto úloh je prakticky nemožné. Na jednej strane ide o hru s divákom, s ktorým Pawłowska vedie otvorený dialóg, pontika ho minerálkou a pod., no zrazu vstúpi do roly a odohrá ju srhajúco a veľmi realisticky. Jej výstup provokuje, obnažuje prvotné problémy, ktoré sú obýčajne ukryté hlboko v „domácom zátiší“, alebo ešte hlbšie, kdesi na dne duše. Monodráma „Dun“ je trochu ako enigma, hoci dešifruje to, o čom sa nehovorí. Úplne odkrýva divadelné šivky, aby vykročila z divadla a unikla presvedčeniu, že je to iba „hra“. Diagnóza spoločnosti Teatru Porywacze Ciał nie je ďaleko od pravdy.

BD Scéna Jorik Košice

Karol Horák: Prachy, žúr a svetlo večné (50 min.)
Réžia: Henryk Rozen
Dramaturgia: Hana Rodová
Účinkuje: Miroslav Kolbašský
utorok 13. 11., 20:30 – Malá sála DAD

V najnovšom dramatickom texte Karola Horáka, jedného z najzaujímavejších a najhranejších súčasných slovenských autorov, ide o generacnú výpoveď „stratených“ mladých mužov, ktorých

celoživotným snom bolo a je mať sa dobre, mať veľa peňazí, obdiv žien a samozrejme užívať si život plnými dôškami.

Všetci (anti)hrdinovia tejto hry jedného herca však narážajú na životné prekážky: gamblerstvo, drogy, krádeže, nútená práca v zahraničí, bezdomovectvo a pod. Autorovi nejde o memento, ale o zobrazenie sveta, v ktorom žijeme aj my, trochu z nadhľadu a s humorom niekedy mraziacim a niekedy uvoľňujúcim... Inscenácia vznikla v spolupráci s AP, študenti FF PU mali možnosť podieľať sa na procese vzniku inscenácie vo workshope pod vedením poľského režiséra H. Rozena na AP 2005.

Divadlo Alexandra Duchnoviča Prešov

Jozef Mokoš: Verná nevera (60 min.)
Preklad: Štefan Suchý
Réžia: Motúš Oľha
Scéna: Štefan Hudák
Kostýmy: Katka Oľhová
Hudba: Igor Bázlik
streda 14. 11., 19:30 – Veľká sála DAD

J. Mokoš spracoval situatívny scenár z čias komédie dell arte, ale bo ak chcete, talianskej ľudovej komédie, ktorá ako vieme, nepoznala pevný dramatický text. Poznala však typy pánov ako Capitano, Pantalone, Dottore, či typy sluhov ako Arlecchino, Brighella, či ženské slúžky ako Celesta, Colombina a pod. V typoch, ktoré by sme mohli zaradiť medzi pánov, resp. tých, čo rozkazujú sluhom, nájdeme stesnenia takých ľudských nerestí, ako je smilnosť, chválenkárstvo, pýcha, hra na učenosť a pod. Korene týchto postáv siahajú snád až do Antiky a cez stredovekú frašku a spomínanú taliansku ľudovú komédiu, prechádzajú až do našej klasyky, napr. k J. Chalupkovi. V typoch sluhov nachádzame často kus zdravého sedliackeho rozumu, vrodenej šikovnosti, vďaka ktorej tieto postavy veľmi úspešne prechádzajú životom, napriek svojmu nezávideniahodnému finančnému a spoločenskému postaveniu.

Zriaďovateľna.

Rektorát PU v spolupráci s Poľským
inštitútom

Inštitút estetiky, vied o umení a kul-
turologie FF PU

Ministerstvo školstva SR

Ministerstvo kultúry SR

Organizačný štáb AP:

Prof. PhDr. K. Böhm, CSc., Mgr. E. Kuchárová, Mgr. Lukáš Sotár, PhDr. M. Šukorník, Mgr. S. Šatava, D. Turocková, B. Šušteršič, B. Červenáčková

Adresa štábu:

USA, v. poschodí, č. 495, 498

Kontakt: 051 725 70 800

E-mail: cevan@kce.mim.gov.sk

Redakcia (v slovenskom znení):

D. Červenáčková, P. Šatava, M. Kuchárová, M. Šukorník, D. Turocková, V.

Červenáčková, S. Šatava, K. Böhm, E. Kuchárová

Ilustrácie: Zuzana Dománková, B. Šušteršičová

Technická spolupráca: Ladislav Polko

Grafická úprava: P. Medved

REFLEXIE

titulaine prezentuje. Hrá monodrámy, no nemá strach si ich aj napísať. Čo sa filmu týka, netreba nikomu špeciálne pripomínať dve časti kultového filmu Pásla kone na betóne, ktorý sa hádám v blízkej budúcnosti dočká aj tretieho pokračovania.

K svojmu štrnásťročnému hosťovaniu v Prahe sa vyzbádlá: „Na Slovensku nemá divadlo jedného herca žiadnu tradíciu, váhu, snahu rozvíjať práve takéto alternatívne divadlo.“

P.A.T.

Hamletmachina

Možno len nie sme zvyknutí na tento druh divadla. I keď hovoriť o dramatickom texte je neúčelavné, pretože sme boli svedkami striedania istých monologických pasáží. Svedkom „inakosti“ bola už samotná scéna s technickým vybavením, muž, ktorý nás privítal sediaci za stolom pri počítači. Žena, prítomná po celý čas na scéne rozprávala, deklamovala text, tancovala a prezliekala sa. Napätie by sme márne čakali. Miesto toho iba hlučná hudba, monotónny hlas herečky, ktorý, ak aj mal vyznieť

Češí vedeli oceniť moju snahu, drinu. Vážili si ma.“

Páčilo sa mi jej vyjadrenie na adresu režisierov: „Každý tvorca je egoista. Chce presadiť svoj názor.“

V závere podotkla, že v období socializmu bolo akosi viac kultúry, rôznych podujatí a celkovo šírenia osvet. Po jeho páde pätnásť rokov trvala „mŕtvá“ doba a teraz konečne svítá na lepšie časy.

Jožka

sišla. Je keď som došla do ODK (ktorý bol obľúbený plagátmi Harryho Pottera a Spidermana) na Tragaču, chcelo sa mi plakať. Ani predstavenie, ktoré bolo invenčné a aktuálne, ktoré privítalo zhovotovanie akéhokoľvek záznamu, „diofička“ v kroji pila cola z plechovky a mala malú, na neprúditelko k tomu, aby som sa zasmiala.

DEE

Des Jano

Expedícia Nehemidás

Prekvapenia na entú...
S neskrývanou zvedavosťou viaceri z nás prišli v pondelok na večerné predstavenie. To, čo sa odohrálo na malej scéne DADu nás však nechalo v pomýlkov, nekonečný Des Jano... Herecký samorast mal nepochybne dobrý zámer, divadlo ako prostriedok evanjelizácie, formou improvizovaných groteskných „scenok“, ale menej (ataku) je niekedy viac.

Štúdio 12

Novinkachudoba

Včerajší stav ciest na trase BA - PO sa odzrkadlil v nutnosti utvrdiť sa v tom, že flexibilita je dôležitá nielen pre hercov, ale aj - a najmä - pre divákov. „Vie niekto, čo sa tu deje?“ Za spolupôsobenia žmätkov, kamery a pôvabnej moderátorky Olinky sa ľudia, ani nevedno ako, stali súčasťou produkcie. Chaos prenesený do poctivej sféry, ústiaci do nabúravanja zdravých prirodzených hodnôt. Novinkachudoba Trade Market ako pseudoprodukt Spoločnosti s pokriveným charakterom. Atmosféra prostredia štúdia, aktuálne témy a štylizované postavičky hostí kresovali až do absurdnosti. Obraz súčasného komerčného média. Ešte na začiatku produkcie, po privítaní slečnou moderátorkou (výborne stvárnenou Petrou For-

navovou), sme sa my-diváci ocitli v dielnach - diskusiach, ktoré viedli hostia show. Ti so skupinou divákov prediskutovali nejaký všeobecne prijímaný názor alebo s ním polemizovali (napr. Sú tvoje myšlienky voľné?).

„To o čom bolo?“ ozvala sa diváčka, ktorá v televíznom štúdiu tleskala najhlasnejšie.

„Presne o tom...“ začala som hlas za sebou.

diana

Divadlo ARS NOVA Prešov

Bol raz jeden sen

Experiment? Ak áno, tak maximálne nevydarený. „Herci“ sa nemali o čo oprieť. Text by som ani textom nenazvala. Päť viet vytrhnutých akoby zo sna bol možno autorkin zámer, no jednoznačne jej unikla pointa. Herecké výkony

pripomínali skôr výkony náhodne zastavených a odchytených ľudí. Popisnosť na javiskunemá čo robiť! Hudobná zložka nebola nahorššia. Práve ona hodila záchranné koleso celému predstaveniu.

KATKA

Scena Plastyczna

Wilgoč

Zryknem sa náhliť, stíhať a pokúšam sa rozumieť. Na predstaveniach analyzujem motívy a hodnotím výkony, zatriedujem, aby som vedel, čo áno a čo radšej nie. A zrazu pride predstavenie z Lublina, ktoré od diktitú rozzumu oslobodzuje. Suggestívnymi obrazmi a hudbou, pokojne, bez atakov, pozýva k ponoreniu sa do pokoja, na ktorý si nenachádzam

čas. Predstavenie iné, než čokoľvek, čo možno na AP vidieť. A s o veľa širším interpretačným poľom, než to ostatné. Tak širokým, že ho nechávam v sebe dozrievať a senitím ani teraz do slov. Nerozumiem máže byť oslobodzujúce. Otvára dvere nie ďalej, ale bližšie k sebe.

Jozef Paláček

Tragaču, tragaču

Ľudová poezie o lásce

Nevýhodou príliš nabitého programu AP je aj to, že predstavenia sú príliš „natesno“, nestihnú

dozrieť a už sa ponáhľate na ďalšie predstavenie. To sa mi stalo po Scene Plastycznej, ktorá má tak za-

„Ma! som chuť zakačať, keď povedali moju vetu...“ Aj takáto reakcia bola.

Študenti katedry hudby UKF v Nitre pripravili predstavenie o vzťahoch medzi jedincami hmyzu nápadne pripomínajúcich vzťahy medzi ľuďmi. Motýle, chrobáky a mravce vyvolali úprimný úsmev. A postava v bielom? Nuž, tá bola interpretácie

rôznorodá – každý v nej videl čosi iné...Hra nebola náročná, avšak bola pútavo stvárnená. Factokvacia scéna bavila hercov aj nás). A aj keď vedúci súboru povedal, že je to jediné pravdivé dnešné vysúťpenie, asi sa zhodneme na to, že sme videli aj zaujímavejšie hry. Predstavenie však ostáva príjemnou súčasťou sobotného večera.

-viki-

VYDI Nitra

Existencializmus... J.P. Sartre... Medzi stenami....

Čo vám pri týchto troch verách napadne ako prvé? Mňa jednoznačne divadelné predstavenie. Sedem kreatívnych ľudí, ktorí tento zaujímavý projekt vytvorili, realizovali a následne predviedli na AP 2007. V predstavení súboru VYDI ide o zaujímavé prepojenie štyroch osôb, ktoré fungujú vo dvojiciach a vytvárajú dve stránky osobnosti konkrétnej bytosti. Jemné vykreslenie psychických a citových polôh dokázalo diváka priviesť do strachu, ľúto, súcitu, hnevu

a v neposlednom rade k zamysleniu sa, či je v našom živote pocit, že existuje stena, ktorú máme strach prekročiť, či už v osobnom, pracovnom, alebo akomkoľvek inom vzťahu. Ostrdným motívom je bariéra medziľudských vzťahov. Názor jednej z diváčok: „Podľa mňa ide o vykreslenie sveta, ktorý je rozdelený na transcendentno a svet pudov a práve tieto pudové zložky presahujú isté hranice, ktoré by sa mali dodržiavať pre istý súlad. Preto možno toto predstavenie vyznie v istých pasážach až príliš živočišne.“

Jožka

Divadlo Eudy

Predstavenie E. Ionesca: Lekcia bolo originálnym nápadom, ktorý sa uskutočnil pod záštitou troch talentovaných „kreatívov“. Výborné herecké výkony iba stupňovali dojmy z otvorenia AP 2007. Naozaj, kto z nás by povedal, že traja herci dokážu vykresliť takú škálu pocitov a tých najrôznorodejších psychických stavov v akých sa človek môže nachádzať. Treba podotknúť, že

Lekcia

psychický príbeh, ktorý sa nám herci pokúšali podať, sa za normálnych okolností formuje mnoho rokov. Im sa to podarilo v priebehu šesdesiatich minút. Obdivuhodné. Z hľadiska viacerých reflexií môžeme skonštatovať, že herci, ktorí stvárovali jednotlivé osobnosti daného divadelného predstavenia dokázali prispôbiť svoje charakter osobnostiam, ktoré zobrazovali, veľmi profesionálne. Predstavenie zožalo úspech u všetkých zúčastnených. Predstavenie vyžadovalo maximálne sústredenie na spracovanie tak náročnej témy. Veľký obdiv.

Jožka Štefánková

Univerzitné divadlo FF KU

No, na predstavení sa mi páčil len podzemný priestor, ktorý však ostal smutný. Sestra Zdenka s piercingom v nose, rebolná ses-

Zo života sestry Zdenky

tra s prúdko namalovanými očami, hlasne našepkávajúce zabudnutého textu. Herci sa preliekali priamo na javisku. Herecké výkony? Asi nie, veď to bolo len mechanické

verlikovanie textu bez citu. Škoda, že sa Martin s košom nezmenštil do pivnice.

MIMI

Páčila sa mi snaha zachytiť aj krutejšie časy zo života Zdenky Schelingovej, ktorá vrodila svojou vieru. Aj tým, že dokázala prijať fyzické aj psychické utrpenie s pokorou. Zaujímala ma tiež herečka protagonistky, ktorá dokázala svojím výrazom presvieť diváka, výrazom vyjadrujúcím pokoj,

lásku, nádej, vieru v milosrdenstvo, v Boha. Rušivo na mňa pôsobil úvod. Mala som pocit, že je zbytočne dlhý a svojím obsahom nefunkčný vzhľadom k hlavnej téme. Páčilo sa mi, že sa toto predstavenie odohrávalo práve v interiéroch františkánskeho kláštora, čo mu dodalo tu správnu atmosféru. Heherecké výkony v úvode tohoto predstavenia mi pripadali detunské až škôľskárske, miestami dosť afektované.

NATÁLIA

DJGT Zvolen

...mi zostáva stať...

Na adresu tohto predstavenia z dielne zvolenského divadla J.G.Tajovského sa viera názor rôznili – ako to už býva pri dielach ovplyvnených expresionizmom. Hlboká psychológia postáv otriasla asi každým (vrátane mňa). Na čom sa však zhodli viacerí účastníci predstavenia je sila výrazu a kvalita spracovania – Zvolenčania potešili netradícnymi spracovaním extrémnych situácií, v ktorých sa postavy ocitli. Čo všetko sa môže stať, keď sa človek pokúsi spáchať dokonaly zločin...

Rožum

vopíánová snaha o senzacnosť, ale čosi čo otvára priestor pre interpretácie (aj keď správna je len jedna, a to moja). Symbolizmus jedna radosť. Ešte k tomu myslím aktuálna téma (nadvláda racionálneho - mužského), dobré herecké výkony. No kde inde začať katarziu, keď nie tu. Stačilo len rozliahať žalúzie a vypustiť obrazy do svojej bublinky.

DEE

Malá scéna Prešov

Ojoj! Keď sa na scénu prišla veľká guľenatá lopta s hercom uprostred, takmer som sa zniešila zo stoličky. Nebola to totiž pr-

Malá scéna Prešov

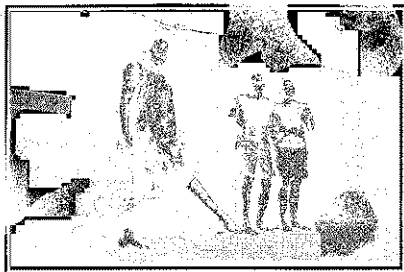
Na neskorý večer sa nám všetkým ušla príjemná dávka citov, pocitov a situácií. Utrčkovito prerobávaný príbeh dvoch žien a ich konfliktu pre vzťah k tomu istému mužovi by možno nebol nižším novým ani prekopávacím, keby... keby nebol taký úprimný a živý, pravdivý a keby nebol známy každej žene aspoň z „druhej ruky“. Zaujímave, ako málo rekvizit, jednoduchý dej, ale napriek tomu mňa osobne udržal v plnej pozor-

Vzrušujúce časy

nosti až do konca (vďaka výkonu herečiek – Diany a Evy). Tak nebudme ako chlapi... a dajme si pivo (umelecké samozrejme). Katka

Neznáma dievčina: „To je koniec? Ešte!“

pochádzajú Liptovského Mikuláša, kde vyše desať rokov úspešne pôsobili v štúdiu pantomimy Kasprzyk. V autorskom predstavení na pokračovanie Cvochhausu parodujú každodennú realitu nás všetkých a predovšetkým života študentského. Okrem Cvochhausu sa zúčastnili na mnohých akciách, pravidelne sa objavujú na im-províze a leto 2007 strávili na Cypre, kde svojou „show“ dva mesiace zabávali hostí popredných hotelov. Okrem pantomimických etúd ich môžete vidieť predvážať humorne niekoľkokrátne hovené predstavenie Smutná princezná.

Experimentálne divadlo ARS NOVA Prešov

K. Jackaninová: Bol raz jeden sen... (40 min.)

Scenáť, dramaturgia, réžia: Katarína Jackaninová

Účinkujú: Katarína Jackaninová, Denisa Baranová, Sílvia Hájduová, Jana Cvacingerová, Mária Maláková, Katarína Korivaničová, Zuzana Sadivová, Peter Galo
pondelok 12. 11., 17:00 – Malá sála DAD

ARS NOVA, zoskupenie ľudí, ktoré prichádza na divadelnú scénu, tvoria študenti Prešovskej univerzity. Prinášajú novú formu dramatického umenia, ktorého základným prvkom je experiment.

...Bol raz jeden sen... divadelné predstavenie, v ktorom hlavnú rolu zohrá myšlienková koncepcia, jej hlavným prvkom je sen. V jednotlivých scénach chce divákovi ponúknuť priestor na premýšľanie... nenecháva ho pasívnym príjemcom umenia, ale chce ho interaktívne „vtiahnuť do deja“. Predstavenie vypovedá o sne ako o túžbe. O túžbe, ktorá naplní srdce človeka, ženie ho vpred, dáva mu nádej a pontúka mu slobodu.

...Že za snom máme kráčať, máme sa ním preniknúť a veriť mu...

...Máme sa stať bláznom svojich snov...

SD Katedry VU a intermédií (Fakulta umení TU v Košiciach)

Pracoviská: ka 135 mb

Réžia: Oliver Török

Účinkujú: Beátra Kolbaszová, Linda van Dalen, Michal Jozef Simon

Masárové: Jozef Bišek, Oliver Török

streda 14. 11. 17:45 – Malá sála DAD

Experimentálne multimediale performáncie s ruzbami snov, elektrických a hracích skriniek. V sieti lokálnych skupín študentov Katedry výtvarných umení a intermédií na Fakulte umení Prešovskej univerzity v Košiciach (VU TUKE) v spolupráci s NONperformancie group.

PREDSTAVUJEME

Divadlo Etudy (Kendice)

Eugen Ionesco: Lekcia (50 min.)

Réžia: Veronika Pavelková

Účinkujú: Gabriela Marcinková, Ondrej Gubáč, Diana Laciaková

sobota 10. 11., 17:30 – Malá sála DAD

Na celoslovenskej prehliadke v kategórii alternatívy zarezonoval tento rok súbor Etudy z Kendíc inscenáciou Ionescovej *Lekcia*. Inšpiratívne spojenie sú Etúd s členkami prešovskej ZUŠ M. Moyzesa v Prešove prinieslo kendickému súboru výrazný posun vo voľbe textu, ale hlavne v inscenačnej poetike. Budúca poslucháčka réžie na VŠMU Veronika Pavelková príjemne prekvapila svojou prvou samostatnou inscenáciou, ktorej nechýba svojské videnie, kultivovanosť a cieľné budovanie tvaru vo všetkých zložkách. Zrod psychopatickej manipulácie prerastajúcej do obľudnej moci sa rozhodla hrať v minimalistickej bielej „papierovej“ scéne. Expresívna scénická zvuková zložka, takmer „mŕtvotné“ svietenie a do

Hostí

detailov prepracované herecké výkony Ondra Gubáča a Gabky Marcinkovej (študentka herectva VŠMU) v postavách Profesora a Žiačky dokázali dramaticky nosne a sugestívne naplniť Ionescov text.

Anna Vlčková (FF PU)

Penzión

1. miesto

S pani nakupujeme. Ide o ekumenický moment, ja som katolíčka, pani evanjelička augsburského vyznania, v nedeľu kráčame každá iným smerom, každá k svojmu kostoľu, máme na sebe sviatočné šaty, pani v kabelke vyžehlenú vreckovku s výšivkou, počas zimy si obúvam hnedé čizmy bez opätkov, natiahnem si farebné pančuchy, oblečiem si kabát, na hlave francúzska baretka.

Pani do košíka ukladá čistiace prostriedky a mňa pošle po kremzskú horčicu, dýcham studený vzduch okolo mra-

ziacich boxov, snehová kráľovná, malá Gerda, január, cigáni kupujú mäso, cigánske rodiny a deti s dynamikou v krvi, kupujú mäso, vezmem svoju horčicu a kráčam za paňou, pani s príjemnou hnedou farbou na vlasoch (Garnier), vyberá si pomaranče a ja ju zatúžim dlho pozorovať, jej tvar nechťov, jej nohu číslo tridsaťdeväť, hrala by dychovka, muži v svetlomodrých nohavičiach s pukmi, izolovala by som sa od sveta a prenikla doň, v šťave pomarančov, v pani, ktorá ma zamestnáva, v korunovácií tej chvíle...

(úryvok)

Marcel Forgáč (FF PU)

Odfilozofované poznámky k životu a dielu pána Roumeeho

1. miesto

Pán Roumee sa ešte nenarodil

Počas prechádzky zbadal pán Roumee muža v stredných rokoch, ktorý mu bol veľmi povedomý. Pristúpil k nemu a opýtal sa ho:

„Prepáčte mi, prosím, že Vás vyrušujem, ale mohol by som sa Vás opýtať... Vy Ste boh?“

„Áno.“ - bez premýšľania, bez zaváhania prisvedčil povedomý muž v stredných rokoch.

Pán Roumee sa zamyslel.

„Ale ak Vy Ste boh, kto som potom ja?“

Neznámy pokrčil plecami a rozpačito sa poškrabal po brade.

„Vlastne... Neviem.“ - odvetil a dal sa na odchod. Pán Roumee sa za ním obzrel. Neznámy si to namieril k automatu a kúpil si štrnásťkorunový lístok na MHD.

Ludia, ktorí vypočuli ich rozhovor, neskôr presvedčali iných ľudí, že na začiatku bolo slovo a toto slovo vyhlásilo za zákon.

(úryvok)

Rozhovor s...

ic PhD. N. Lindovskou, Csc. (Poetika hereckej tvorby M. Zchova)

Čo bolo hlavným cieľom tvorivej hry, ktorú ste viedli?

Predovšetkým som chcela osvojiť preskúšaných študentov osobnosťou, dielom, názormi a sekyými technikami geniálneho sého herca Michala Čechova, ktorý vytvoril originálnu metodu tvorby a snažila som sa, aby ne spoločne so študentmi prešli popri niektorými jej cvičeniami. Herecká metóda M. Čechova je veľmi populárna vo svete, organizuje sa množstvo workshopov, v arých sa vyučuje technika M. Čechova, ktorá nadviazala na Stalinského a ďalej rozvinul úlohu tvorby, predstavivosti, fantázie v dškej tvorbe a vôbec akékoľvek tvorivosti

Ako ste spokojná s prácou študentmi, ktorí nemajú

herecké skúsenosti?

Bola to pre mňa veľmi zaujímavá situácia, pretože som prvýkrát spolupracovala s účastníkmi, ktorí sú nevidiacimi. Myslim si, že spoločne sme sa všetci presvedčili, že metóda M. Čechova je určená všetkým tvorivým ľuďom, nielen hercom. Jeho zásady tvorivosti sú dôležité pre každého človeka, ktorý sa venuje sebarozvíjaniu a v tomto smere som sa aj snažila upraviť priebeh dielne pre potreby týchto frekventantov. Ja osobne som spokojná s výsledkom dielne, pretože študenti prišli s otvoreným srdcom a majú úžasne fantastickú predstavivosť a pracovali veľmi sústredene a veľmi rýchlo, takže v mnohých aspektoch pracovali rovnako tvorivo a flexibilne ako študenti herecva, čím ma veľmi prekvapili.

Rozhovor s účastníkmi dielne...

žienka Pavlíc, 2.ročník, odbor: estetika - výtvarná výchova

Čo tá zaujalo na tejto dielni?

Zaujali ma cvičenia metódy nacujúcej so psychickou stránkou lovka, ako aj vysvetlenie vzťahu áda duše herca podľa M. Čechova. Im... Hercovo duševné prepoinie sa s postavou, poznanie jeho mútneho a okolitého sveta ma omáňa oblieť si danú postavu ko šiat.

Čo ste okrem meditčných cvičení bíz?

Čítali sme si aj z hier M. Čechova, čo nám umožnilo rhlbit si poznatky a na chvíľku íť, aký je pocit byť jeho hercami hercom podľa neho.

Ktoré z meditčných cvičení sa ti osobne najviac líbilo?

Eóóóóó... Všetky boli svojim spôsobom zaujímavé. No najviac ma inšpirovalo cvičenie, keď sme sa prostredníctvom predstavivosti zmenšovali alebo naopak zväčšovali...Bolo to príjemné, určite to budem robiť aj v každodennom živote... A ešte ničo so important: našla som najmenšieho človečika na svete, ktorý skoro naozaj zmizol

Danka S.

jeho výtvarným talentom, až po syntetické diela s výraznou obraznosťou, v ktorej neaznie jedno slovo a napriek tomu sú jeho inscenácie zrozumiteľné na všetkých svetových kontinentoch (že je to pravda svedčí jeho program z ostatných dvoch týždňov: súbor sa práve vrátil z kanadského Edmontona, navštívil Prešov, smeruje do nového Sacza, aby následne ocestoval do Peru, kde bude týždeň účinkovať v hlavnom meste, v Lime).

V pondelok, v priestoroch KSJSL FF PU komentoval video-projekcie svojich reprezentatívnych inscenácií. Najviac zaujalo divadelné dielo Macbeth, inscenáciu, ktorú vytvoril v por-

tugalskom hercádom divadle lisabon. Jeho hercami boli Afričania, ich voľbu absolvoval po návšteve Guiness Bissau, kde v africkej bushi žil s domorodými obyvateľmi, študoval ich kultúru a preniesol ju do Shakespeárovho prototextu.

V druhej časti workshopu, v tanečnej sále Torisy, uskutočnil konkrétne workshop s takmer dvadsaťčlennou skupinou, tvoril rozličné dramatické situácie, využívajúc výtvarné materiály na tvorbu modelových situácií s dramatickým podtextom. Tvorivá dielňa Leszka Mandzika patrí svojim obsahom i odbornou úrovňou k vrcholným podujatiam AP 2007.

wy

Rozhovor s...

pri toaletách so Stanom Biľým (Veritas Košice)

V akej pozícii sa cítis lepšie, ako režisér, alebo ako herec?

Obidve sú zaujímavé, herecká je pohoďnejšia, režisérska je pre mňa mierne komplikovanejšia. Je to ťažké obdobie, plné nervozity, plné myšlienok, nespavosti. Človek sa snaží byť zodpovedný. Jasné, že aj pri herectve je človek zodpovedný za postavu, ale tých aspektov nie je tak veľa.

Prečo si vybral práve hru T. Wilima Električka zvaná túžba?

Pribeh ma veľmi zaujal, začal som si to vybavovať v priestore, predstavovať si vzťahy, postavy, kto by to mohol hrať. Tá hra sa určite hodí do súčasnosti, je aktuálna. Bola síce komplikovanejšia, ale radi sa pasujeme s ťažkými vecami, čo nám síce vyčítajú, ale majú možno aj pravdu.

A čo monodráma Hamlet, pracuješ vo workshope Klasika a jej moderný výraz, „nesekrejuje“ ta režisér?

Snieh, nie, zatiaľ to zvládam (smiech). Je to pre mňa veľmi ťažký text, nikdy som nebol recitátor. Problém bol verš, blankvers, ale je to pre mňa veľmi dobrá škola. Aj keď je to v poslednom období veľmi hektické, skákať z jednej inscenácie do druhej. Dúfam, že na Hamletovi budem môcť pracovať aj po AP.

Súhlasíš cez AP spať?

Sním niekedy v noci, keď prídem domov, aj v autobuse si niekedy trošku pospím, keď môžem, ale ráno sa budím už o piatej.

(na toailete sa práve rozleteli dvere, preto sme náš rozhovor rašej taktne prerušili)

REFLEXIE

Milka Zimková

Bude meno Milka Zimková zárukou kvalitného vystúpenia? Pýtala som sa samej seba.

Monodráma, to je čosi iné, jedna postava si žiada vašu pozornosť, jedna postava sa pýta seba a nás všetkých, jedna si úplne stačí. Milka Zimková ponúka hádam

Bonsoir, umelci... Neveľo nas idze

RE
všetke
tie, a
úprim
hereck
akú p
bola ž
párkov
bnou
Nid
len!
sam
sam
sam
Popri
s here

Štu

Toto
skvelé,
dielne,
drobné
AP 20
sebe
energ
skvelo
poveda
celého
Opisov
nia, b
každý
toto

Woi

Keď
zuje n
často
„pohyb
sa odh
by sme
nezran
všetko
dosiah
občijn
jenke
či por
15tick
nutý sr
bez s
odpor
urobil
úplne
a rok

Javis
ako sy
za her

APE

Workshop prof. L. Mandzika

Herec v modernom divadle

Leszek Mandzik je dušou akadémie, umelecký vedúci, učiteľ Sceny plastycznej, inak ošokostolský profesor KUL Luon. Jeho tvorivá dielňa mala í fázy. V nedeľu so skupinkou ošokostolákov v stručnosti

charakterizoval svoju umeleckú metódu, svoju konkrétnu prácu v spomínanej SP. Používal bohatý fotografický a knižný materiál, v bezprostrednom rozhovore charakterizoval vývinové etapy svojej umeleckej práce od začiatkov divadla výrazne poznačeného

PREDSTAVUJEME

Hostí

drahých šatách a bohatom milencovi, teda po všetkom, čo má ich pani. Solange naopak svet bohatstva, lesku a zhýzďalosti, v ktorom žije ich pani, nenávidí. Túži byť niekým výnimočným, kto sa svetu topiacemu sa v hriechu pomstí. Zrkadlový horor o tom, kam až sestry Claire a Solange ich fanatické túžby dovedú...

P.A.T. (Bratislava)

Heiner Müller: HAMLETMACHINE (45 min.)
preklad: Ján Štrasser a Peter Zajac
vizuál: Dušan Krnáč
hudba: Matej Gydráš
pohybová spolupráca: Emil PIS
softvérový dizajn: Peter Gonda
zvuk, svetlá, projekcia: Viliam Daubner
scenický koncept, réžia, hrá: Sláva Daubnerová
pondelok 12. 11., 16:00 – Malá sála DJZ

Krátka monologická hra Hamletmachine vznikla v súvislosti s prácou na preklade Shakespearovho Hamleta a je označovaná za jeden z najprivátnejších textov H. Müllera: „30 rokov bol pre mňa Hamlet posadnutosťou, takže som napísal krátky text, Hamlet Stroj, v ktorom som sa pokúšal Hamleta zničiť.“ Text napísaný v roku 1977 možno vnímať ako sebakritiku intelektuála a jeho nevyhnutné zlyhanie v určitej historickej fáze. Nedramatický text štruktúrovaný do piatich obrazov, v ktorých sa striedajú monologické sekvencie Hamleta a Ofélie je poprepájaný niekoľkými motívmi a scénickými poznámkami. Týchto päť rôznorodých, za sebou radených prozaických fragmentov Müller sám opisuje ako monologické bloky. Tendencia k monologickosti v Müllerových hrách týmto textom dosiahla nulový bod. Sám tento vývoj pomenúva ako jeden pomalý proces redukcie. Moju poslednú hru Hamletmachine sa to ukončilo. Neexistuje viac žiadna podstata pre diálog, pretože už nejednajú dejiny.“ Práve dejiny sa Müllerovi javia ako jediná katastrofa, ktorá sa, nachádzajúc v búrlivom pohybe, neustále opakuje. Hra je labyrintom identity, v ktorom sa mužský princíp konfrontuje so ženským, rozmnožovanie s násilím, túžba po samote so svetom verejným.

SCENA PLASTYCZNA KUL (Lublin, Poľsko)

WILGOĆ (VLAHA) (50 min.)
Réžia: Leszek Mądzik
Ťinujú: Kamil Bilinski, Adam Brzezowski, Jaroslaw Figura,
Maciej Kasperek, Kaja Kusak, Mirosław Ksiązek, Jan Puch,
Piotr Zdybel
pondelok 12. 11., 17:00 a 18:30 – Veľká sála DAD

Scena Plastyczna (SP) Katolíckej univerzity Lublin je neopakovateľným a prvotriednym javom v panoráme súčasnej kultúry. Výnimočné dielo SP „Wilgoć“ (Vlaha) nemožno narvať divadlom ani predstavením. Cierna sála a subtilná hra svetla sblížila vizuálnym hľadáním, experimentom: márne by ste tu očakávali nejaký text, príbeh alebo aspoň hercov, pretože najdôležitejším elementom je voda. Tečúca potokmi, kvapkajúca, ponášajúca scénu do vlhkej atmosféry. Z nej sa vynára život a vďaka nej trvá...

Divadlo temnoty, smrti a pravdy bez slov – takto sa bežne označuje SR Založil ju v roku 1969 LESZEK MĄDZIK, výtvarník, scénograf, režisér, tvorca 15 autorských predstavení, množstva scénografií v divadlách v Poľsku, Portugalsku, Francúzsku i Nemecku, profesor poznanskej ASP, lektor mnohých umeleckých škôl, laureát divadelných festivalov. Zaujímajú ho možnosti výtvarného umenia, priestoru a svetla. Ako sám tvrdí, žriedlom mlčania v jeho predstaveniach je hlboké presvedčenie, že existujú sféry ľudskej skutočnosti, ktoré sa nepodrobujú slovám. Hovoriac o nich, nevyhnutne ich zraňujeme a deformujeme. Mečno ich jednako ukázať ľhbiše a pravdivšie, použitím vhodných oblastí umeleckého výrazu. Mądzik sa usiluje vypovedať nevyppovedateľnú ľudskú skutočnosť za pomoci svetla, rytmu, nálady. Lebo to, čo je v nás najhlbšie ukrývané (existenciálne stavy) nikdy sa úplne nedostane do svedomia a nedá sa zmocniť rozumom. Divadlo sa od počiatku zaoberá filozofickými problémami. Vypovedá o bytí človeka na Zemi a v kozmickom priestore alebo o jeho styku s nadprirodzenými silami: Bohom, osudom, predurčením. Predstavuje človeka v krajných situáciách: samoty, ohrozenia, utrpenia, smrti...

„Láska, viera, svätosť, vydesenie, pocit konečnosti, smrť – to je to, čo zaplnia priestor predstavení“ – napísal Mądzik. Lubelský umelec vo svojom „kozmickej“ divadle oživuje a rehabilituje zabudnuté archetypy v pamäti, navracajúce divákovi možnosť predracionálneho pohľadu na svet.

APEČKOVINY

41. Akademický Prešov | Súťaž umeleckej tvorivosti vysokoškolákov | č.1/2007

AKADEMICKÝ PREŠOV '07

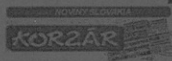
41. ROČNÍK SÚŤAŽE UMELECKEJ TVORIVOSTI VYSOKOŠKOLÁKOV

PODPORILI

Rádio *Regina*

Slovenský
Rozhlas

T...Com...

PREDSTAVUJEME

Vysokoškolské divadlo Katedry hudby PF UKF v Nitre

Ja sa narodím (na motívy hry bratov Čapkovcov: Zo života hmyzu)(60 min.)

Hudba: P. Cón a S. Michalidesová, Réžia a dramaturgia: M. a A. Michalidesovci, Účinkujú: A. Hrušková, L. Michalíková, A. Čonková, D. Mihalíková, J. Marušáková, M. Burlasová, K. Záhorská, V. Nagyová, V. Hanák, L. Tischler, L. Kozma Lachký, Žena v bielom: Dorota Smešková, Muž s husliami: Michal Petrik

sobota 10. 11., 19:00 – Veľká sála DAD

Študenti 3. ročníka Katedry hudby PF UKF v Nitre uvedú na AP inscenáciu *Ja sa narodím* na motívy hry bratov Čapkovcov *Zo života hmyzu*. Predstavenie *Ja sa narodím* je divadelná groteska. Alegória zo života spoločenstiev motýľov, chrobákov a mravcov. Predstavenie o vzťahoch medzi jedincami hmyzu, ktoré sa nápadne podobajú na vzťahy medzi ľuďmi. Voľné spracovanie troch večne aktuálnych tém umožnilo vytvoriť variácie textu, grotesknú pohybovú interpretáciu s nábojom metaforického vyjadrenia. Inscenácia vznikala v atmosfére smiechu, improvizácie a spoločnej tvorby. Má svoju prvú premiéru pred študentským publikom.

Študentské divadlo pri FF PU Katedra estetiky (Prešov)

K. Horák: Tip-Top biotop (50 min.)

Réžia: Lubomír Šárík, Lukáš Šutor

Účinkujú: Ivana Jakubčíková, Lenka Papugová, Alexandra Bilasová, Lukáš Matuška, Stanislav Bílý, Diana Laciaková, Zuzana Dancáková

sobota 11. 11., 22:00 – Veľká sála DAD

Tvorcovia sa touto inscenáciou snažia nadviazať na kontext 70. rokov „pôvodnej alternatívy“, no inscenačný tvar má podobu osobitej generáčnej výpovede vďaka svojej nadčasovej scénografickej, metodickej a interpretáčnej hodnote. Lubomír Šárík, absolvent FF UPJŠ Prešov, niekoľko rokov aktívne spolupracuje s vysokoškolskými našej univerzity na workshopoch AP. V jeho pedagogicko-režijných prácach dominuje ústne vyjadrený generáčny pocit mladého súčasníka prostredníctvom divadelných postupov známych napr. z poetiky Mejercholďovho či Grotovského divadla. V máji 2007 študenti estetiky FF PU za predstavenie *Tip-Top biotop* získali Hlavnú cenu „Zlomená závera“ na medzinárodnom festivale Divadlo na hranici Česky Těšín - Cieszyn.

Študentské divadlá

Univerzitné divadlo FF KU (Ružomberok)

Zo života sestry Zdenky (40 min.)

Réžia: Juliana Sersenovová

Účinkujú: Zdenka - Tamara Malenčíková; Petra - Lucia Humajová; Primár, Kriaz - Vladimír Karcol; Spoluzložka, Spoluslestra - Sidónia Semanová; Héléna - Jana Strišková
nedeľa 11. 11., 16:15 – Františkánsky kláštor

Univerzitné divadlo FF KU v Ružomberku sa uviedlo na AP pred tromi rokmi úspešnou inscenáciou L. Lagronovej Tereza. Mimulý rok pracovali študenti FF KU aj účastníci AP pod vedením J. Sersenovej v tvorivej dielni Nevidadelný sakrálny priestor, jej proces a niektoré fragmenty budúcej inscenácie aj prezentovali. Východiskovým textom výsledného inscenačného tvaru bol text K. Horáka, ktorý si autorsky upravil a mladí herci ho predvedú v sakrálnom priestore františkánskeho kostola. Divadelný projekt ružomberkých študentov ponúka krátke výjavy zo života prvej slovenskej blahoslavennej, Zdenky Schellingovej, ošetrovatelky v reholi Sestier sv. križa, so zameraním na obdobie jej najväčšieho utrpenia. Hre je vlastná snaha o ponor do vnútorného sveta hrdinky. Táto optika v kombinácii s tvorivým uchopením témy krutý príbeh mučeníčky čiastočne lyrizuje a robí ho ľudsky prístupnejším.

Divadlo Veritas Košice

Tvar v pohybe (Situácie z Williamsovej Električky...)(60 min.)

Réžia: Stanislav Bílý

Účinkujú: Lucia Račková, Simona Lučkaničová, Jozef Ivan, Stanislav Bílý

nedeľa 11. 11., 20:30 – Malá sála DAD

Divadlo Veritas pripravuje premiéru (28. 11. 2007) inscenácie T. Williamsa. Na AP predpremiérovu predvedie niekoľko fragmentov z Električky zvaná túžba. T. Williams do svojich hier z južanského prostredia premieta city, myšlienky a udalosti obyčajného človeka, zmietajúceho sa v komplikovaných životných situáciách. Električka zvaná túžba je príbeh o mladéj Blanche. Je to tragická postava, spoločensky zdeptaná, morálne rozvrátená, životom ubitá a ľudmi potupená bytosť. Zostáva jej nádej na lásku, súcit a porozumenie, ale aj to je len omyl a lúžia. Je to dráma budovaná na kvalitných dialógoch jednotlivých postáv, jemný sarkazmus a absurdita bezvý- chodiskových situácií sú predpokladom pre vznik inscenácie, ktorá je určená nielen pre mladého diváka.

DETO Bratislava

Cvokhous (pantomimická bufonáda)

Tvorcovia: Lukáš Kasprzyk, Martin Jurek, Gabriela Rajniaková

streda 14. 11., 22:00 – Veľká sála DAD

Pantomimické zoskupenie DETO vzniklo v októbri 2005, kedy sa jeho traja členovia stretli na improlive v bratislavskom VŠ-klube Elam. Lukáš Kasprzyk, Martin Jurek a Gabriela Rajniaková

PREDSTAVUJEME

Hostí

Milka Zimková

Kristína Ljung: Katarína Veľká (40 min.)
Preklad: Nadja Hammarb, Kornelia Johanson
Návrh kostýmu: M. Šilberská
Réžia, účinkuje: Milka Zimková
sobota 10. 11., 16:00 – Exper. sála DJZ
pondelok 12. 11., 22:00 – Veľká sála DAD

Milka Zimková vyzlečie šat Martečky z monodrámy „Bonsuár, umelci“ a vďaka do kostýmu cárovnej. Fyzicky aj duševne. Svojská herečka už za mladi dokázala v cudzích textoch viacvrstvnato zobraziť tragické pocity, ale v spojení s dramatickou vznešenosťou ako základným žánrovým znakom tragédie sa v Katarína Veľkej stretávame prvý raz. Už vlastným výkladom textu ako príbehu s veľkým oblúkom a remeselným zvládnutím rozporuplného charakteru ruskej Cressidy s citom pre vznešenosť, pomstu a pre neuveriteľné politické kombinácie – herečka dokáže zaujať publikum od začiatku do sameho konca. Sama so všetkými, všetci v jej výrečnej samote – také by mohlo byť motto tohto predstavenia.

A. Kret

Na fotografii: Milka Zimková.

Fakulta dramatických umení AU Banská Bystrica

Milka Zimková: Neveľa nas idze, neveľa nas treba (30 min.)
Úprava, scéna a réžia: Vladimír Kivader
Kostýmy: Vladimír Kivader, Mária Človičková
Hudba: Prešovčan, Nebeská muzika Terchová, Aphex Twin
Účinkuje: Mária Človičková
nedela 11. 11., 15:00 – Malá sála DAD

Íde o študentský projekt, v ktorom sme sa so študentkou štvrtého ročníka herectva Máriou Človičkovou vzájomnou spoluprácou pokúsili zinscenať monodramatický text M. Zimkovej Neveľa nas idze, neveľa nas treba formou činoherno-bábkového experimentu. Hlavnou myšlienkou, ktorú sa touto monodramou snažíme vyjadriť, je skutočnosť, že aj napriek všetkým utrpeniam a problémom, ktoré život prináša, má existencia zmysel. Preto sa oduševnelým a emotívnym spôsobom apeluje na ľudský pesimizmus a nabáda sa k chuti do života. Snažíme sa prostredníctvom postavy tejto hry, ktorá životnými skúsenosťami dospela k presvedčeniu, že človek žiť musí, pomáhať otázku: „keďže žiť sa „musí“, prečo nežiť s optimizmom a so náhou radovať sa aj z malých úspechov či neúspechov, ktoré nás posúvajú ďalej...“ Nakolko sa nám podarilo toto posolstvo divákovi podať, je otázne. V prípade neúspechu nás ospravedlňuje a optimizmus do ďalšej práce nám dáva fakt, že sme stále hľadajúci študenti.

V. Kivader

Recitačná skupina Tragaču, Tragaču (Prostějov)

Lidová poezie o láske... (zo zbierky *Láska a smrť*, zostav. F. Halasom a V. Hoianom) (25 min.)

Réžia: Hana Kotyzová

Účinkujú: Karolína Veselá, Tereza Tabolová, Nina Horáková, Magdaléna Spurná

pondelok 12. 11., 19:30 – ODK (kino Klub)

VŠMU Bratislava

Marius von Mayenburg: *Eldorado* (130 min.)

Réžia: Alena Lelková

Dramaturgia: Marek Kundlák, Zuzana Dzurindová

Scéna: Richard Lavřík, Alena Lelková

Kostýmy: Barbora Herchlová

Produkcia: Katarína Kurilová, Beáta Seberiniová

Účinkujú: Norman Šára, Réka Derzsiová, Ján Dobřík,

Michaela Drotárová, Branislav Dedík, Katarína Šafaříková,

Dominika Gidová

utorok 13. 11., 16:30 – Veľká sála DAD

V predstavení *Eldorado* chceme poukázať na to, že napriek silnému tlaku spoločnosti, napriek všeobecnej posadnutosti úspechom, sa dá žiť aj obyčajne, bez dobrého auta, veľkého domu a krásnej milenky, že ľudský život niečo znamená aj bez dlhého výkazu prínosu pre svet, že čo sa tvári ako všeobecná pravda, musí tiež podliehať kritickému rozmyšľaniu každého z nás. Nič proti úspechu, naopak, túžba po sebarealizácii je v každom z nás, ale nie na úkor citu, ľudskosti, jedinečnosti a zdravia.

Slovenské vojvodinské divadlo (Báčsky Petrovec)

Michal Babiak: *Zbytočný človek* (135 min.)

Dramaturgia: Vladislava Fekete

Scéna a výtvarný design: Pavel Čáni

Kostýmy: Eva Farkašová

Výber hudby: Michal Babiak

Choreografia: Michal Čiliak

Réžia: Michal Babiak

Účinkujú: Michal Čiliak, Miroslav Babjak, Ján Hansman,

Daniela Legiš Sabová, Andrej Matuš, Ana Hrčan-Liesková,

Ana Stanivuk

streda 14. 11., 15:30 – Veľká sála DAD

Slovenské vojvodinské divadlo (SVD) patrí medzi najmladšie profesionálne vojvodinské divadlá (založ. r. 2003). Počas štyroch divadelných sezón bojovalo zrealizovaných deväť divadelných premiér.

Recitačná skupina Tragaču. Tragaču sú štyri mladé, hravé a zdravé dievčatá. Kedysi dávno prišli do literárno-dramatického občoru ZUŠ v Prostějove a už tam zostali. Zaujímalo ich všetko a všetci. A tak je to dodnes. Stvorili už rozprávku, detektívku, sci-fi...

Fadla nám do rúk kniha ľudovej poézie, je tu teda poetické predstavenie. Samozrejme plné lásky či túžby po nej a aj iných veciach. A je to predstavenie súčasné, veď dievčatá sú moderné, cool, in, v pohode, proste „hustý holky“. Tešíme sa, tešte sa.

Hana Kotyzová

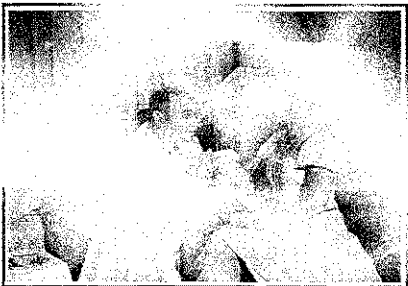
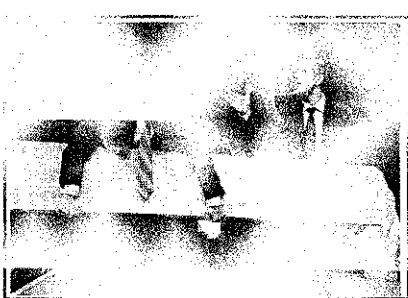

Foto: Zhora - VŠMU, Slovenské Vojvodinské divadlo

Inscenácie zožili úspechy nielen pred domácim občenstvom, ale aj na domácich a zahraničných divadelných festivaloch a ovcnili sa početnými cenami. Posledné predstavenie *Zbytočný človek* je autorským dielom režiséra Michala Babiaka zrealizované podľa motívov a parafráz románu *Obломov* I. A. Gončarova, štúdie *Čo je oblomovina?* N. A. Dobroľubovova a básne *Lukáš Vajčatec* A. Š. Puškina. Renomovaný slovenský režisér Michal Babiak pôvodom kulpinčan (Vojvodina - Srbsko) sa odvádzil rodnému Kulpínu tým, že predlohu *Zbytočný človek* postavil v priestoroch salónu Poľnohospodárskeho múzea v Kulpíne.

AKADEMICKÝ Prešov 2007

Akademický Prešov, Súťaž umeleckej amatérskej tvorivosti vysokoškolákov Slovenska, sa odohrá v troch súťažných kategóriách: v umeleckom prednese poézie a prózy, vo vlastnej literárnej tvorbe (poézia, próza, esej) a v kategórii študentských divadiel. Nosnou kategóriou je študentské divadlo, tento fakt sa odráža aj v programovej štruktúre festivalu. Trinásť súťažných divadelných predstavení je pozoru hodné číslo, tento fakt dokumentuje ži-votnosť tvorivosti v slovenských vysokých školách. V Prešove privítame súbory z Nitry, Ružomberka, Bratislavy, Košíc a hlavne z Prešova (napr. VYDI pri UKF Nitra, ŠD FF PU Prešov, Divadlo FF KU Ružomberok, Veritas Košice, DETO Bratislava, UPC Prešov, Fakulta umení Košice atď.).

Programovú skladbu v divadle inej časti dopĺňa hostovanie špičkových slovenských alternatívnych divadiel, ale aj profesionálnych telies, ktoré môžu inšpiratívne pôsobiť na účastníkov AP i na budúcu podobu vysokoškolského amatérskeho umenia (Divadlo a.ha. Bratislava, OZ P.A.T., DJGT Zvolen a pod.).

Programovým obohatením festivalu je hostovanie viacerých pozoruhodných zahraničných súborov - svetoznámej Sceny Plastycznej KUL z Lublina na čele s renomovaným režisérom, výtvarníkom, divadelným mágom, prof. Leszkom Mądzikom. Nemenej zaujímavá bude aj performatívna produkcia ďalšieho poľského divadla Porywacze Ciał z Poznane. Zahraničnú časť doplnajú ešte české súbory z Prostějova či Prahy, ktoré prichádzajú znova s osobitou divadelnou poetikou - české divadlá vždy na AP v minulosti zaujali publikum

a svojimi inscenáciami, nekonvenčnými umeleckými postupmi vniesli do atmosféry podujatia nové trendy. Zo zahraničných súborov treba ešte spomenúť slovenských krajanov zo srbského Petrovca, ako aj vysokoškolákov z družobnej Univerzity Trier s (v nemčine hranými) jednoaktovkami Augusta Strindberga (uvedú sa až v „dozvukoch“ AP - 20.11. 2007).

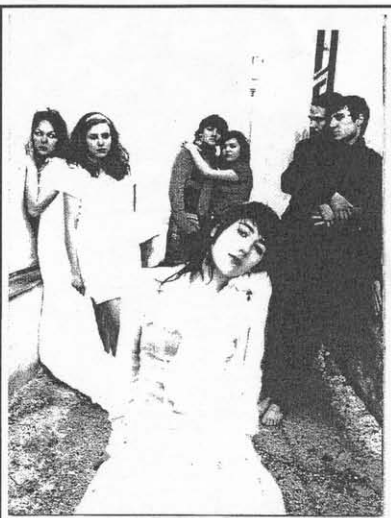
Prínosnými by mali byť aj monodrámy profesionálnych divadelníkov (napr. M. Zimková), ako aj budúcich profesionálov, teda študentov múzických fakúlt z Bratislavy a Banskej Bystrice.

Už tradične patria k AP tvorivé dielne. Osobitne treba upozorniť na workshop prof. L. Mądzika Herc v modernom divadle, doc. N. Lindovskej Poetika hereckej tvorby M. Čechova, doc. J. Letanaya Výrazový tanec dnes, M. Kasprzyka Poetika pantomímy. Zaujímavé budú zrejme aj tvorivé dielne prešovských umelcov a pedagógov.

V tieni divadla určite nezostane literatúra. Festivalu sa zúčastnia vo funkciách porotcov, ale aj v rámci autorského čítania a besied poetka Nora Ružičková, básnici Oleg Pastier, Ivan Štrpka, Ján Litvák, Peter Milčák, Zoltán Redey, Ján Gavura. V porotách súťaží budú pracovať viacerí pedagógovia zo slovenských vysokých škôl.

Obraz Akademického Prešova dotvárajú ďalšie sprievodné podujatia, akou je Univerzita literatúry a divadla, autorské čítanie, ale aj obľúbené Výpredaje, súťaž v divadelnej improvizácii a pravdepodobne aj viaceré projekty divadla realizovaného v ne-divadelnom prostredí.

PREDSTAVUJEME

lepšia ako poézia. Ak kolegovia - porotcovia z poézie negatívne hodnotili románsko, autenticita „horúkovitosť“ a nedostatok mauličnosti, o próze sa nič podobné povedať nedá. Prozaické texty boli tematicky, poeticky i žánrový rôznorodé, gramižom bolo menej ako iné roky a sč sáberferenčné, in-tertextuálne prózy miestami evoko-

vali „osobné“, často kontradikčne nízke tematické skutočnosti. Ocenení autori predstavujú osobnosti, ktoré, podľa môjho názoru, môžu (ak majú podobných textov viac) debutovať, každý z nich (od 1. po 3. miesto) je osobnosťou, ktorá má šancu na našom knižnom trhu zaujať, každý iným spôsobom.

Šta by bičom práskal...

Vytrhnuté z kontextu hodnotiaceho seminára vlastnej literárnej tvorby

P. Miláčik:

„Očakávanie pri poézii sa nenaplní v drvivej väčšine. Písaný text by mal byť dočasnejší... nedostatok autenticity, radšej ostať sebou a nervovať sa ako básnik... dal by som zostaviť slovník začínajúceho autora, v ktorom by boli obrázky, motívy, slovné spojenia, ktoré sa vyskytli aj vo väčšine týchto textov... Ak ma básne nezaujímajú v prvých veršoch, ďalej ju nečítam.“

Z. Rédey

„Každá generalizácia je problematická, žiaden text nevytváča.“

M. Součková:

„Próza je prevažujúco dobrá, poetologicky, žánrová, kvalitatívne a tematicky rôznorodá.“

I. Taramenková:

„Na niektorých textoch som sa zabávala, pretože snaha byť jedinečný končí klisú.“

P. Karpinský:

„Najväčší problém vidím v dialógoch, ktoré sú zlyhočto vo vysokom štýle, v reči, ktorou by ste nikdy

MINIGLOSÁRIK

Scena Plastyczna KUL - WILGÓC

Osobnosť Leszka Mandzika, výtvarníka, režiséra Sceny Plastycznej nájdete vo všetkých encyklopédických svetových divadla 20. storočia. Jeho súbor vystúpil na AP inscenáciu Wilgóc, v preklade Vlhkost. Podobne ako rad iných inscenácií i táto má atrofovanú fabulu, absenciu v nej slovo, no jej obrazná sugescia vyvoláva retaze asociácií. Tvorca nezapiera, že výtvarná dejiny umenia (Lublin), v spomínanom meste na katolíckej univerzite založil poetické divadlo, ktoré vedie dodnes. Obraznosť jeho inscenácie prezentuje existenciálne významy, pričom sa mnohokrát odvoláva na sakrálne zážitky, tajomstvo viery, existencie, hranice medzi životom a smrťou, snom a skutočnosťou. Základné prvky jeho divadelných obrazov tvoria hlavne svetlo a tma, ľudské telo v rozličných modifikáciách a materiálne predmety, s ktorými telo zápasi. Dôležitú úlohu tvorí hudba, aktívne spolupracuje so špičkovými poľskými hudobnými skladateľmi, čo výrazným spôsobom ovplyvňuje výslednú zážitkovosť divadelného diela, ktoré ráta aj s intelektuálnym príjemcom. Jeho divadelné produkcie

nemajú problém s komunikáciou v jazykovo rôznych prostrediach, pretože jeho umelcká výpoveď má univerzálny charakter, prekonáva jazykové bariéry. Spomínaný súbor vystupuje v zahraničí, do Prešova pristavoval z kanadského Edmontonu, o dva týždne odchádza do Peru, kde v Lime uvedie niekoľko svojich inscenácií, o mesiac by mal hosťovať v Iráne (Teherán).

Všetky tieto informácie, ale v plastickom prezeraní mohli začať účastníci tvorivej dielne Leszka Mandzika, pričom si jeho výklad z umeleckého vedenia workshopu mohli konfrontovať s inscenáciou spomínaného poľského súboru. Tvorca (nar. 1945) sa štyri razy márne usiloval dostať sa na vysoké školy výtvarných umení v Poľsku (Varšava, Krakov, Poznaň), až nakoniec absolvoval vysokú školu v Lubline, pričom mu v súčasnosti na základe jeho vysokých odborných a umeleckých kvalít fakulty, ktoré ho pred rokmi neprijali ako študenta, teraz udelili čestné doktoráty. Aj to je životná skúsenosť tohto divadelného mága.

wy

ROZHOVOR S...

Martinom Benkovským, hercom súboru UPC Dr. Š. Hések

Ako sa sformoval váš súbor a kedy?

Súbor vznikol po konkurze minulý rok. Tvorí ho osem hercov, ktorí od septembra minulého roku navštívili predstavenie Barockový kláštor.

Kto každý sa podieľal na príprave tohto predstavenia?

Najväčšiu zásluhu má pán kaplán (J. Knapík), ktorý zložil hudbu, napísal text a je aj režisérom celej hry. Choreografku sme mali z Košíc.

Ako dlho chcete hrať toto predstavenie a kedy chystáte niečo nové?

Toto predstavenie budeme hrať do konca školského roka, teda ešte celý letný semester. A potom sa chystá niečo nové, ale to vám neprezradím. :o)

Ako sa vám hralo dnes?

Dnes sa nám hralo príjemne, veľmi nás potešilo, že divákov prišlo tak hojne. Ďakujeme za podporu a ocenenie. Zdravíme vás.

DEE

UNIVERZITA DIVADLA

Vytrhnuté z kontextu prednášky Doc. PhDr. M. Mistríka, CSc. J. Copeau - Moderná európska réžia

Mimochodom, záujem presahoval kapacitu našej 192-ky, takmer sme „vytekali“ dvierami a oknami.)

...ale on (J. Copeau, pozn. redakcie) bol taký podnikateľ, že otvoru fabricku priviedol za 2 roky do krachu, takže ju potom musel predajť... Založil si vlastný časopis, ktorý sa volal Nouvelle Revue Française a tam sa mohol realizovať. Stal sa jeho šéfredaktorom... Ale to bola len prechodná „štácia“, pretože chcel byť spisovateľom. Oslovili ho z jedného divadla, či nechce urobiť dramaturgiu Dostojevského Bratov Karamazovcov a jeho žena

(podľa jeho maličky mala veľa hriechov: bola o 7 rokov staršia, bola Dánka, evanjelická a on bol z katolíckej rodiny) mu poradila, keď mu písanie tak nejde: „nauč sa to na Dostojevskom“. Zapáčilo sa mu to, urobil dramaturgiu, dostal sa na profesionálnu scénu v roku 1912 a mal obrovský úspech... Celý Paríž na nohách, všetci to chceli vidieť... Vtedy si povedal, že literatúra je síce pekná vec, tovariš ťuž bola v krachu, ideme si založiť divadlo... A založil Starý holubník (v roku 1913)... lebo to bolo na ulici Starého holubníka. Princípom bolo: žiadny bulvár, stabilný súbor, žiadne veľké hviezdy, skolenie hercov, kvalitné texty, špeciálna dramaturgia a čo bolo na tú dobu tiež nové - reper-toár...

REFLEXIE

Univerzita divadla a literatúry

Milka Zimková

Osobnosť slovenskej kultúry, ktorej oprávnenie patrí „titul“ pani herečka. Svoju kariéru začínala budovať na doskách divadla, vo svete filmu a rovnako jej nebal cudzí papier a pero, teda literárna tvorba. Našla si čas

aj na naše maličkosti a v pondelok sa uskutočnila s touto herečkou beseda práve na póde našej univerzity. „Tak tu som začala spoznávať svet.“ Pre pani Milku je typické divadlo jedného herca, čo je na Slovensku obdivuhodné. Ona jediná sa v tejto oblasti kon-

Študentké divadlá

Vysokoškolské divadlo VYDI pri UKF v Nitre

Medzi stenami (60 min.)

Réžia: Adriana Máčiková, Kornélia Smiešková, Dramaturgia: Alexandra Molnárová, Výprava: Miroslav Král, Hudba: Michal Petrik
Účinkujú: Agáta – LuLu: Kornélia Smiešková – Adriana Máčiková; Pierre – Pierre: Matúš Molnár – Mátio Zeumer; Rirrete – Žena: Silvia Vollmannová; Rirrete – muž: Martin Lachký; Žena v bielom: Dorota Smiešková; Muž s hrami: Michal Petrik
sobota 10. 11., 20:30 – Malá sála DAD

Divadelný súbor VYDI, v ktorom sme sa začali stretávať v roku 2006, tvoria bývalí členovia súboru „Jednoducho usmíata mačka v mlyne“ a ďalší noví členovia. Stretávame sa a pracujeme na svojich viziónach. I keď práca na predstavení vedú dve režisérky, každý z členov tvorí dôležitú súčasť celku a má možnosť sám pracovať a vytvárať svoju postavu cez seba a svoje pocity. Celá naša práca smeruje k nájdaniu vlastného divadelného jazyka a divadel-

ného umenia.

Sartre... Existencializmus... Také silné slová... „Medzi stenami“ vzniklo na motívy „Izby“ a „Intimity“. Medzi stenami izby sme sa v intimitate stretli. Hľadali sme v nás, okolo nás, aj inde... V ľudoch, medzi ľuďmi, v divadle a v živote. Kdekoľvek sa dalo. Čosi sme našli, čosi nie... „Medzi stenami“ je príbeh hľadania lásky a pochopenia, ktoré ako jediné môžu prekonať múry v ľudoch a medzi ľuďmi...

Univerzitné pastoračné centrum Dr. Štefana Héseka

Ján Knapík: Barocký kláštor (65 min.)

Scenárista a réžia: Ján Knapík, Hudba: Ján Knapík, Martin Michelčík, Choreografia: Katka Kováčková, Kostýmy: Viktória Saloková, Mária Lapašová
Účinkujú: Pavol Seman, Martin Benikovsky, Števo Straka, Michaela Lacková, Lenka Cenkenierová, Veronika Paulišinová, Ján Kandur, Mária Judičáková, Lenka Jabroická
utorok 13. 11., 20:30 – Veľká sála DAD

Barocký kláštor je muzikálová komédia o dvoch neprebádaných svetoch, ktoré sa v jednej chvíli stretnú a nechápavo sa na seba pozerajú. Tak začudovane, ako keby o sebe nevedeli, aj napriek tomu, že sú súčasťou toho istého sveta. Biskup sa dohodne s rehoľnými sestrami, že víťazky diecéznej speváckej súťaže pôjdu za odmenu na týždeň do kláštora. Sestry sa veľmi tesia, dúfajúc, že aspoň jedna dievčina sa rozhodne v kláštore zostať natrvalo. Človek mieni... Keby všetko išlo podľa našich plánov, život by bol nudný. Súťaž vyhrajú chlapi, a tak jedného krásneho dňa zaklopú na dvere kláštora... Predstava štyroch dospievajúcich chlapcov v kláštore je naozaj absurdná, presne taká absurdná, ako predstavy chlapcov o živote v kláštore a ses-

tier o svete tam vonku. Na pozadí rôznych humorných situácií sa črtajú obojstranné predsudky. Pre diváka to môže byť dobrá príležitosť porozmýšľať nad svojimi vlastnými...

Muzikál vznikol takmer dva roky v produkcii UPC Dr. Š. Héseka v Prešove. Často dostávame otázku, prečo investujeme čas a peniaze do takýchto aktivít. Je to na prvom mieste investícia do mladých ľudí, ktorí v sebe skrývajú netušené možnosti. Je to spôsob zmysluplného trávenia voľného času. Je to sanca zistiť na vlastnej koži, že keď sa chce, tak sa dá. V neposlednom rade ponúknuť spoločnosti obraz Cirkvi, ktorý by nabúral zaužívané stereotypy.

Ján Knapík

FOTO: Zhora - VYDI, Univerzitné pastoračné centrum Dr. Štefana Héseka, DP Malá scéna

DP Malá scéna

Peter Turan, Dioníz Párty, Mária Ditta, Veronika Časí (25 min.)
Scenár: 42. ročník
Technika: Rudolf Bielek
Účinkujú: Diana Laczková a Eva Kasová
nedela 11. 11., 21:30 – Malá sála DAD

DP (ako divadelný publikus) v Malá scéna v Bratislave osamostatnením dvoch študentiek ZUS, posobajúcich v DS MAM pri ZUS M. M. Zesla. Prešov. Jej absolventka, študentka estetiky FF PU, D. Laczková a súčasne študentka A. Kasová, ktoré majú seba natoľko blízko povetých stránkach, sa rozhodli spojiť umelcký a skúsenosť.

Potreba a chuť vyjadriť sa. Na jednej kopke textu, na druhej hudba. Nakoniec sa však v množstve naparov a pokusov vyvíjajúvala líria na trojica Turan – D. Prima – Ditta a realizácia trojica Laczková – Kasová – Mitrova. Predstavenie teda pomen. Vzáťahy násy je alebo a nie, o nekonečnom kolobehu, rapine, sklamaní, zvesti, tak trochu o láske, zúfalstve a ľudských pasoch. Toto tematické stredie spolu s mladými talentovanými herečkami a šubire divakov súbestvne, intenzívne a vzrušujúce.

2221109
Hlavná cena v kategórii divadla bude na 53. ročníku Hviezdoslavovho Kubina

Vavrínovaní na AP 2007

DIVADLÁ

LAUREÁTI

ŠD VYDI Nitra

J.P. Sartre, Medzi stenami

Malá scéna Prešov, P. Turriani, D. di Prima, M. Dite

Vzrusujúce časy

Hamlet private (výsledok workshopu Klasika a jej moderný výraz)

CENY

Cena za ženský herecký výkon Lucii Račkovej v inscenácii T. Williamsa Električka zvaná túžba

Cena za kolektívny ľudský výkon Divadlu ARS NOVA Prešov Katarína Jackaninová Bol raz jeden sen

Cena študentom estetiky FF PU za invenčný tanečno-pohybový výraz v projekte V rukách človeka

Cena UPC a Vysokoškolskému klubu za umelecký výraz v syntetickom divadle Barockový kláštor

UMELECKÝ PREDNES

Poézia:

1. Viktória Baranová (FF PU Prešov)
2. miesto neudelené
3. Lenka Suchá (FF PU Prešov) a Katarína Šosičková (FHPV PU Prešov)

Próza:

1. miesto neudelené
2. Laura Urbanová (FF PU Prešov) a Diana Dunčková (FF PU Prešov)

VLASNÁ LITERÁRNA TVORBA

Poézia:

1. miesto – neudelené
2. miesto – Grigorij Starodubcev (UKF Nitra) Jozef Palašák (FF PU Prešov)
3. miesto – Zuzana Šmatláková (UK Bratislava)

Próza:

1. Anna Vlková (FF PU Prešov) a Marcel Forgáč (FF PU)
2. Zuzana Šmatláková (UK Bratislava) a Lenka Suchá (FF PU)
3. Anna Višňovská (FF PU Prešov)

Neprehliadnite

Dozvuky AP

Utorok 20. 11. 2007

16:00 h. Universita Trier

Projekt Strindberg: Jednoaktovky (MS DAD)

Projekt podporil Goethe-Institut a Evelyn Regenfus (oddelenie jazykovedy)

UMELECKÝ PREDNES

Umelecký prednes na AP 2007: príslušty a ich napíňanie...

Už samotný vstup do priestorov Christianie, kde sa tohtoročné stretnutie recitátorov v rámci AP 07 odohrávalo, naznačilo, v čom spočíva čaro takýchto akcií: bezprostrednosť, priamu fyzickú blízkosť, spontánnosť a chuť mať niečo...niečo iné. "Káto tvorivé „čusná“ som poznal z atmosféry ápeček už dávnejšie a som rád, že sa na prehliadku umeleckej tvorivosti vysokoškôlkov vracaj, udržiavaj.

K samotnej súťaži: počuť tyroch recitátorov prednášajúcich prozaický text a troch prednášajúcich poéziu znamená, že sa výber a následné hodnotenie zákonite zužuje na recitátorov z tohtoročného štúdiu (až na jednu výnimku, ktorú zabezpečila súťažiaci z ružomerského kraja - chvala jej po všetky ápečkové dni). Zazneli texty celkom veselé i pomerne hlboké - najviac ovácií si pri recitácii textu Woodyho Allena o tom, ako sa z impresionistického maliara môže stať dentista pred astáciou vyslúžila u prítomného publika Laura Urbanová, porote sa najviac páčila Viktória Baranová so svojou adaptáciou textu poetyky Daniely Hrivovej - Šilanovej.

Výsledok audita: recitovanie u vysokoškôlkov žije, stáva sa však elitným činom. Jeho kvalita bude ešte stúpať, keď sa prerošovať recitátorská škola (celkom solídna) bude môcť (tak ako v minulosti) merať nadregionálnym porovnaním.

V Prešove, roku Pána 2007, písané na notebooku v novembrovej noci.

Juraj Rusnák, člen poroty

Na tohtoročnom 41. Ročníku AP si na svoje prišli aj milovníci umeleckého slova. Prehliadka prednesov počie a prózy sa konala v mišej kaviarňičke Christiania v pondelok 12.11.2007 o 14.00. Prijemné prostredie v blízkosti vytváralo tie najlepšie podmienky pre prednášajúcich, i keď hojný počet poslucháčov spôsobil, že nie každý návštevník mohol vidieť to, čo počul.

V prednese prózy vystúpili: S. Hajduová, L. Urbanová, S. Semanová, D. Dunčková. Ozdneli texty autorov ako Čechov, Gogol, Jesenský...

V tejto skupine sme mohli počuť, poníčkovať aj vidieť dosť vyrovnané výkony a podľa slov poroty boli texty štanďardné a umelecké prednesy nevyzreli.

V počtí sa predstavili dievčatá L. Suchá, K. Šosičková a V. Baranová.

Ozdenli texty od L.V. Gaverčíkovej, L. Feľdeka či Daniely Šilanovej.

Spomedzi všetkých recitátoriek vynikla Viktória Baranová, ktorej výkon bol vyvážený po všetkých stránkach. Prisne a vážne oko poroty si všimlo i tie najmenšie detaily, na ktoré v záverečnom hodnotení poukázali.

Všimnili si prácu s textom, s prozaickými vlastnosťami, gestá, postoj a čudovali by ste sa, ale dokonca aj odev, skratka všetko, čo k prednesu patrí.

Celé stretnutie vústilo do diskusie, v ktorej zaznelo, že z roka na rok sa kvalita prednesov ako i samotnej prípravy znižuje. Dokazom bol aj nízký počet súťažiacich s záverečným výraz poroty o väčší záujem v budúcom roku.

IVA A TINKA

VLASNÁ LITERÁRNA TVORBA

Hodnotenie poroty

Poézia (Zoltán Rédey, Peter Mičák a Ján Gavura)

Porota sa jednohlasne zhodla, že úroveň vlastnej tvorby - poézie tohto roku čiastočne zaezala za očakávaniami. Z autorov nikto nezačul výnimočným výkonom, aj preto sa porota rozhodla neudeliť prvé miesto. Mnohé z textov sa navzájom podobali a vo viacerých sa opakovali tie isté slová, motívy aj celé témy. Vo väčšine básnických textov boli dobré jednotlivosti, ale celok sa nedarilo udržať.

Próza (Marta Součková)

Možno skonštatovať, že tohtoročné čítanie prózy bolo príjemným

prekvapením. Ak sme z minulých ročníkov AP zvyknúť na výrazné kvantitatívne i kvalitatívne rozdiely medzi poéziou a prózou, tohtoro roku sa udialo čosi výnimočné: jednak bol rovnaký počet básnikov i prozaikov (20), jednak bola próza jednoznačne

REFLEXIE**A(kademický) P(ortál)**

poézia

Utorkový veľmi neskorý večer spríjemnila hudba a poézia. Hudbou oslovoval Jakub Milčák a celý program moderoval jeho tato Peter Milčák. Okrem priebežného informovania o vzušujúcich aktualitách zo zákulisia sťahal Peter Milčák uviesť na javisko Veľkej scény DADU Ivana Štrpku s jeho Desiatimi elegiami (ktorých je v skutočnosti jedenást). Ľuboša Bendzák sa so zvitkom rukopisných básní a subtilnú žemu so subtilnou poéziou Noru Ružičkovú. Ján Litvák sa musel vrátiť späť do BA, preto jeho básne čítal Peter Milčák. A popri starých ostrieňaných vlokoch dostal priestor aj zelenáčik Jozef Palaščák (inšé neskromný autor tohoto príspevku). Ak by teda „užsopominaný“ autor tohto príspevku mal zachovať objektivitu a nerozpísať sa o sebe, musel by s ľútosťou uznať, že počúvať poéziu – hoc aj silnú a hlbokú (Ružičková,

Štrpka), či fahšiu, hravejšiu (Bendzák, Litvák) + niečo na pomedzi (ja) – tak teda počúvať poéziu tak neskorú v noci, po toľkých predstaveniach nie je vôbec ľahké. Zatiaľ čo v hladisku sa netrpelivo chichúňali a frľali tanečníci čakajúce na svoj výstup – ďalší v poradí – na javisku sa nás pokúšali oslovit autori. Pre mňa bolo na ich vystúpení najprevedčivejšie to, akými sú neobyčajne obyčajnými ľuďmi. A že určite sú ľuďmi, ktorí sa o svojo nesamozrejmd ľudskost delia s nami; pozornými i nepozornými, unavenými i netrpelivými obyčajne neobyčajnými ľuďmi.

Jozef Palaščák

WORKSHOP

L. Mandzika

Najprv bola obzra zrečovej bariéry. Ale malá rečová bariéra bola oproti osobnostnému výzarovaniu, ktorou ophval Prof. Mandzik zanedbateľná. Po úvodnom predstavení svojej práce prostredníctvom videa nasledovali cca 3 hodiny strávené v inej dímenzii, v inom svete. Prvých päť minút sme nechápavo hľadeli na kotič huseďého nepriehľadného papiera, lepiacu pásku a mechanicky sme žliepali „vrecia“ v životnej veľkosti. „Uväznení“ v papierových vreciach, ochudobnení o zrak, čuch sme naväzovali kontakt. Ak ľudom zobe-

rieme zrak a čuch, čiastočne hmat, zrazu sa začnú správať animálne a objavujú v sebe iné pudy. Aj napriek tomu, že to boli „lbo“ tri hodiny, boli obohacujúce a neopísateľné. Ďalujem za prvú katarzisu získanú na dieľni.

KATKA P.

Imprologia

po polnoci...

Imprologia sa uskutočnila v neskorých hodinách. Napriek tomu na odvahe a talente súťažečtívých to neubralo. Predstavili sa nám tri súťažné družstvá. Témy, poctivo ľahané z klobúka, neboli najjednoduchšie. Veď posúďte sami: napr. Estetická kalória, Močila konope, Keď to nejde, tak to nejde, Štúr, Hemingway a Horák, Na stretnutí mladých autorov...

Len škoda, že súťaž prebiehala veľmi rýchlo. Je to akcia, ktorá je svojou voľnosťou a spontánnym charakterom blízka študentom. Mimika,

gestika a jazyková výbava, to všetko „vytiahla na stôl“. Vifážmi sa stala dvojkla Lukáš Maufuka a Peter Medvid, ktorí sa v troch kolách prezentovali s témami: 1. Močila konope 2. Som hetero! No a čo? 3. Since, seno a univerzita. Perfekt!

Čo dodať? Snáď bude niekedy v budúcnosti výpredaj častejšie ako len počas AP, lebo akcie takéhoto rázu majú zmysel, a stojí za to ich vidieť. Svedčí o tom aj to, že napriek komornému prostrediu, panovala skvelá nálada a búrlivé potlesky.

Jozka

Odkaz M. Kasprzyka:**kliknite si na
www.festivalpan.sk****Apečkovský Hyde Park**

Ďakujeme organizátorom za AP – žko, ale tento rok to až tak dobre nezvládli. Umelecký prednes v Christianii, prednáška s doc. Místrikom v miestnosti č. 192. Prečo? Nie je krásne, že je o predstavenia taký záujem? Christiania je príjemné miesto, ale nie na prednes, kde príde mnoho prednesuchtívých ľudí a čajnička vás otravuje

každú chvíľu. A už vôbec nechápem, prečo sa niečo hrá na Malej scéne ... Buď nech je to robené len pre estetikárov, potom to v menších priestoroch byť môže, alebo pokračujme v myšlienke „divadla pre všetkých“, ale umožníme im ho naplno a nie postojacky prežiť.

MIMI

Vlastná Literárna Tvorba

VÍTAZNÉ TEXTY

všetko. Smiech, slzy, ironiu, napätie, a najmä úprimnosť a bola to úprimnosť nielen postavy, ale aj herečky. Nechýbala prirodzenosť, akú poznáme z jej filmov, či už bola ženou na „vysokých“ podpätkoch, alebo dedinskou svadobnou matkou.

Nikto nezna, čo me boli, len ten dochtor, čo me hoji, sama ja, sama ja, sama ja lahala, sama ja stavala, sama ja.

Počuli sme spievať viackrát. Popri tejto aj nie piesne, ktoré nás s herečkou spájali o to viac, že sú

naše. Že tu sme doma. Šarišské nárečie vôbec neprekážalo, jedine tomu, kto nerozumeľ, bolo zdrojom vtipov a dobrej nálady, ktorá tu vládla. Prvá, trošku vážnejšia monodráma nám predostrela jeden život, životy žijúce medzi nami. Čez smiech sme plakali. Druhá, ilustrácia, výsek z filmu Pásla kone na betóne (Kone na betóne), bola ocenená úprímnym smiechom divákov. Mária Zimková upukojila, zároveň rozrušila, nedovolila uprieť pohľad inde, než na ňu, zohľadňala s a nami. Bolo to príjemné hladkanie duše.

Neveľo nas idze...

„Nemáš chlopa, ta nemáš pravdu, len zato, že nemáš chlopa, furt si len glupa Verona, bo žiješ sama.“ Legendárne slová legendárnej Milky Zimkovej.

No v nedeľu popoludní v interpretácii študentky 5. ročníka herectva FDU AU v B. Bystrici, Márii Človečkovej: „Táto monodráma mi bola ponúknutá celkom prirodzene, keďže som z východu.“

Mária výborne zvládla celý výrazový komplex herca, okrem

jazyka a rečového prejavu aj pohyb na javisku, narábanie s rekvizitami a veľmi spontánne aj kontakty s divákmi. Dokázala vytvoriť atmosféru a my sme sa odrazu naozaj ocitli na svadbe a mali sme možnosť zamyslieť sa nad postavením slobodnej matky rielen v minulom storočí... Niekedy však boli jednotlivé prechody medzi týmito dejovými líniami nieisté a pre diváka matúce a chaotickosť vznikala aj pri častých premenách rekvizít a práci s nimi. Ale výsledok bol čarovný a nám, Prešovčanom, aj srdcu blízky.

A na záver myšlienka, ktorá pobúrila ženskú časť publika: „Ono naj budze chlop jaky chce, len naj budze chlop.“

diana

Študentské divadlo FF PU

Tip-top Biotop

Toto predstavenie, ako inak skvele, a ako inak od prívrecov dielne, ktorú riadi pod svojím drobnohľadom riaditeľ projektu AP 2007. Toto predstavenie v sebe zahŕňa množstvo driny, energie, úsilia, čo sa zúčilo v skvelom predstavení. Obrazne povedané bolo čerešňou na torte celého sobotňajšieho večera. Opisovať kvality tohto predstavenia, by bolo zbytočné pretože každý o nich vie... Je fakt, že toto divadelné predstavenie

zožalo úspech okrem domácej aj za medzinárodnej scény. Preto Tip-top Biotop vyvolal záujem aj v tomto ročníku. Konkrétne ŠD VYDI líšil na túto hru s očakávaním: „Čo tí horákovci ukážu?“ Niekedy sú slová zbytočné. Boli ocarení prevedením, spracovaním témy, výrazovými schopnosťami, ležerným kostýmom, teda celkovým prejavom. Herci sú študentmi estetiky a potvrdili to, že umelecké vzdelanie tejto fakulty je v plnom rozvoji.

Jožka

Workshop Doc. J. Letenaya

Moderný výrazový tanec

Keďže sa Doc. Letenay špeciálne zúčastňuje na prípravu hercov, prekryval sa často „moderný tanec“ s „javiskovým pohybom“. Bol to zážitok sledovať, ako sa odhaľuje a zbraňuje toho, ako by sme chceli vyzerat: silní, sebatí, neruční, a teda nepravdiví. To všetko preto, aby sme boli schopní dosiahnuť presvedčivý výraz hoc aj pri obyčajnom rozprávaní o letnej dovolenke. Dielňa preverila aj našu fyziku (či potvrdila jej neprítomnosť?). Po 15-tich minútach som mal natiahnutý sval a na druhý deň nebol nik bez svalovky. Napriek tomu dieľnu odporúčam. Ani pan Docent nevie urobiť všetky tie piruletky a kotrmelce úplne ladne, preto nie je dôvod báť sa a o rok neprísť.

Josef Palašičák

Javiskový pohyb a moderný tanec ako syntetický spôsob vyjadrovania sa herca – tanečníka. Takto, výlučne

naším telom, sme sa snažili počas dvoch dní tvorive dielne komunikovať. Bolo citelne, že doc. Letenay je pedagógom, pretože jednotlivé pohybové prvky ako aj choreografie nás naučil a „prinútil“ ich prejsť za svoje ani nevedno ako. Aj z mnej skúsených účastníkov (v tomto odbore) sa na chvíľu stali tanečníkmi či herci.

Po prvom dni, vzájomnom zoznámení sa a úvodných cvičeniach sme sa dostali k interpretácii kľúčovej situácie z predstavenia Krváva svadba. Za niekoľko hodín s nami v náčrte naviedli dve mizansceny... (škoda, že ste nemali možnosť ich vidieť).

Tento workshop ma naučil základným princípom a zákonitostiam pohybovej tvorby, pohybu na javisku a jeho prepojeniu s herectvom ako takým. Pan doc. Letenay je výborným a zaujímavým človekom. A ak by sa vyskytla možnosť zúčastniť sa dielne ešte raz, neváhala by som (aj niekoľkohodňovej kvalitatnej svalovky by som sa nevyhla).

diana

FDU AU Banská Bystrica

Jedinecna svätá

Po sugestívnej ženskej výpovedi sme mali možnosť sledovať autentickú a generáciu výpovedi chlapca, žijúceho v dobe najviac poznačenej socializmom.

Cez prerozprávanie príbehu o vzťahu k najuloslovejšej a najväčšej zväzračke Zore Petrasovej, nám hlavný hrdina otvoril dvereka do duše „zdravého cynika“ tej doby, „Bola to zrejme svaťožiarer socialistickej Panny Orleánskej, čo vznietila v mojom srdci príslušný poňaz, primála ma k horúčkovej činnosti a dokonca zmenila chod dejín.“

Kvalitný text od Pavla Tausinga bol veľmi citlivo, presnými

režijnými zásahmi, prenesený na javisko. Richard Sanitra ako interpret presvedčil. Vo svojej interpretácii Igora Mikulášcu zachytil aj tie najsubtilnejšie porovy duše a významové navrstvenia v rámci tejto postavy ako aj celého textu boli publikom zachytené, dekodované a prijaté. Postava na javisku „žila“ a vyvíjala sa. Súzvuk režijnej koncepcie a hereckého umenia sa odrazil v čistote celého tvaru, v presne štruktúrovanej myšlienkovvej výstavbe textu a vo fungujúcom konečnom účinku na diváka.

diana

Študentské divadlo KH UKF Nitra

Ja sa narodim

Nitriansky súbor s alúziou na Čapkov text *Do života hmyzu* čerpal zo skúsenosti dvojice manželov Michalidesovcov, ktorí pred rokmi viedli skvelý bratislavský súbor Úsmev.

Aj v súčasnosti sa podarilo Michalidesovcom postaviť so-lidny interpretacný tím, v ktorom dominovalo niekoľko puzoruhodných pantomimických výkonov. Predstavenie malo svoju poetickú atmosféru, rad vypracovaných gagov, no nevyšlo

sa zároveň aj určitým ilustráciám fabulačných jednotok Čapkového prototextu... No súčasna skladba súboru je veľkou nádejou nitrianskeho vysokoškolského súboru pre budúcnosť.

Na sediacich nás čakali citáty z hry typu: „do zbrane!“, „A, vy, so gulôčkou, bráte?“

Aj keď spočiatku citáty nedávali význam a diváci nechápajúce pokrútili hlavou, v priebehu predstavenia si každý mohol vypočuť „svoju“ repliku.

„Mal som chuť zakíčať, keď povedali moju vetu...“ Aj takáto reakcia bola.

Študenti katedry hudby UKF v Nitre pripravili predstavenie o vzťahoch medzi jedincami hrmyzu nápadne pripomínajúcich vzťahy medzi ľuďmi. Motýle, chrobáky a mravce vyvolali úprimný úsmev. A postava v bielom? Nuž, tá bola interpretačne

rôznorodá - každý v nej videl čosi iné...Hra nebolá náročná, avšak bola pútavo stvárnená. Fackovacia scéna bavila hercov aj nás.). A aj keď vedúci súboru povedal, že je to jediné pravdivé dnešné vystúpenie, asi sa zhodneme na to, že sme videli aj zaujímavejšie hry. Predstavenie však ostáva príjemnou súčasťou sobotného večera.

-viki-

VYDI Nitra

Existencializmus... J.E. Sartre... Medzi stenami...

Čo vám pri týchto troch vetách napadne ako prvé? Mňa jednoznačne divadelné predstavenie. Sedem kreatívnych ľudí, ktorí tento zaujímavý projekt vytvorili, realizovali a následne predviedli na AP 2007. V predstavení súboru VYDI ide o zaujímavé prepojenie štyroch osôb, ktoré fungujú vo dvojiciach a vytvárajú dve stránky osobnosti konkrétnej bytosti. Jemné vykreslenie psychických a citových polôh dokázalo diváka priviesť do strachu, lítosti, súcitu, hnevu

Medzi stenami

a v neposlednom rade k zamysleniu sa, či je v našom živote pocit, že existuje stena, ktorú máme strach prekročiť, či už v osobnom, pracovnom, alebo akomkoľvek inom vzťahu. Ústredným motívom je bariéra medziľudských vzťahov.

Názor jednej z diváčok: „Podľa mňa ide o vykreslenie sveta, ktorý je rozdelený na transcendentno a svet pudov a práve tieto pudové zložky presahujú isté hranice, ktoré by sa mali dodržiavať pre istý súlad. Preto možno toto predstavenie vyznie v istých pasážach až príliš živočišne.“

Jožka

Divadlo Etudy

Predstavenie E. Ionesca: Lekcia bolo originálnym nápadom, ktorý sa uskutočnil pod záštitou troch talentovaných „kreatívcov“. Výborné herecké výkony iba stupňovali dojmy z otvorenia AP 2007. Naozaj, kto z nás by povedal, že traja herci dokážu vykresliť takú škálu pocitov a tých najrôznorodejších psychických stavov v akých sa človek môže nachádzať. Treba podotknúť, že

Lekcia

psychický príbeh, ktorý sa nám herci pokúsili podať, sa za normálnych okolností formuje mnoho rokov. Im sa to podarilo v priebehu šesdesiatich minút. Obdivuhodné. Z hľadiska viacerých reflexií môžeme skonštatovať, že herci, ktorí stvárňovali jednotlivé osobnosti daného divadelného predstavenia dokázali prispôbiť svoje charaktery osobuostiam, ktoré zobrazovali, veľmi profesionálne. Predstavenie zožalo úspech u všetkých zúčastnených. Predstavenie vyžadovalo maximálne sústredenie na spracovanie tak náročnej témy. Veľký obdiv.

Jožka Štefanská

Univerzitné divadlo FF KU

Za života sestry Zdenky

No, na predstavení sa mi páčil len podzemný priestor, ktorý však ostal smutný. Sestra Zdenka s piercingom v nose, rehoľná ses-

tra s prudko namaľovanými očami, hlasné našepkávanie zabudnutého textu. Herci sa prezliekali priamo na javisku. Herecké výkony? Asi nie, veď to bolo len mechanické

verklikovanie textu bez citu. Škoda, že sa Martin s koňom nezmesťili do pivnice.

MIMI

Páčila sa mi snaha zachytiť aj krutejšie časy zo života Zdenky Schelingovej, ktorá potvrdila svoju vieru. Aj tým, že dokázala prijať fyzické aj psychické utrpenie s pokorou. Zaujala ma tiež herečka protagonistky, ktorá dokázala svojím výrazom presvečiť diváka, výrazom vyjadrujúcim pokoj,

DJGT Zvolen

...mi zostáva stáť...

Na adresu tohto predstavenia z dielne zvolenského divadla J.G.Tajovského sa včera názory rôznili - ako to už býva pri dielach ovplyvnených expresionizmom. Hlboká psychológia postáv otriasla asi každým (vrátane mňa). Na čom sa však zhodli viacerí účastníci predstavenia je sila výrazu a kvalita spracovania - Zvolenčania potešili netradičným spracovaním extrémnych situácií, v ktorých sa postavy ocitli. Čo všetko sa môže stať, keď sa človek pokúsi spáchať dokonalý zločin...

Ojjoj! Keď sa na scénu prigúľala veľká gumená lopta s hercom uprostred, takmer som sa zniesla zo stoličky. Nebola to totiž pr-

Malá scéna Prešov

Na neskorý večer sa nám všetkým ušla príjemná dávka citov, pocitov a situácií. Útržkovito prerozprávaný príbeh dvoch žien a ich konfliktu pre vzťah k tomu istému mužovi by možno nebol ničím novým ani prekvapujúcim, keby... keby nebol taký úprimný a živý, pravdivý a keby nebol známy každej žene aspoň z „druhej ruky“. Zaujímavé, ako málo rekvizít, jednoduchý dej, ale napriek tomu mňa osobne udržal v plnej pozor-

lásku, nádej, vieru v milosrdenstvo, v Boha. Rušivo na mňa pôsobil úvod. Mala som pocit, že je zbytočne dlhý a svojim obsahom nefunkčný vzhľadom k hlavnej téme. Páčilo sa mi, že sa toto predstavenie odohrávalo práve v interiéroch františkánskeho kláštora, čo mu dodalo tú správnu atmosféru. Heherecké výkony v úvode tohoto predstavenia mi pripadali detinské až škólskarské, miestami dosť afektované.

NATÁLIA

Rozum

voplanová snaha o senzácnosť, ale čosi čo otvára priestor pre interpretácie (aj keď správna je len jedna, a to moja). Symbolizmus jedna radosť. Ešte k tomu myslím aktuálna téma (nadvláda racionálneho - mužského), dobré herecké výkony. No kde inde zažiť katarziu, keď nie tu. Stačilo len rozťahnuť žalúzie a vpustiť obrazy do svojej bublinky.

DEE

Vzrušujúce časy

nosti až do konca (vdaka výkonu herečiek - Diany a Ľvy).

Tak nebudme ako chlapi... a dajme si pivo (umelecké samozrejme).

Katka

Neznáma dievčina: „To je koniec? Ešte!“

Veritas Košice je kombinácia vysokoškolských študentov z Prešova a Košíc. Ich „dielo v zrode“ vytvorené na motívy Williamsovej Električky zvanej túžba, v mizanscénach budovaných na báze „chudobného divadla“ (s minimálnou scénografiou), zaujalo umením vyrozprávať príbeh. Súbor disponuje ambicióznym herectvom, ktoré má zatiaľ ešte rezervy v čistote hereckého výrazu, no na AP prezentoval divadelné dielo nehotové, dva týždne pred oficiálnou premiérou (herecky upozornili na seba S. Bilý, L. Račková).

ných radov sa ozývalo tcccc a jooooj....

Pri vete „ty a tvoja sestra..“ napadla niektorým známa pesnička a aj si ju zanôtli a raz sa Lucke tak poplietol jazyk, že to rozosmialo aj ju samu. Ale aby som nebola až taká zlá, bolo to profesionálne, živé, boli to ONI. Ale šup, šup do práce, pretože o pár týždňov je tu premiéra.

DEE

Spomenula som si pri tom na to, čo nás učil Himič - ak si dá herec ruky do vrecka je to jeho neschopnosť... celé mi to prišlo také umelé...

Xiwi

wy

Štyri stoličky, stôl dva poháre. Nevieť čo viac, či chipsy pod stolom, alebo whisky na stole robilo divákovi väčšie chute. Aj tých najhladnejších však museli tieto úryvky z predstavenia nasýtiť.

Pusa sa neuskutočnila a zo zad-

Neprehliadnite Neprehliadnite

Od pondelka začíname s Výpredajom a Impro-
ligou. Javiskachtiví, predajachtiví a súťa/živí sa
hláste u Ivany Jakubčovej (Výpredaj) a Lukáša
Maľufku (Improliga).

Zriaďovatelia:

Rektorát PU v spolupráci s Poľským inštitútom
Inštitút estetiky, vied o umení a kulturológie
FF PU

Ministerstvo školstva SR

Ministerstvo kultúry SR

Organizačný štáb AP:

Prof. PhDr. K. Horák, CSc., Mgr. E. Kušnírová, Mgr. Lukáš Šutor, PhDr. M. Pukan,
PhD., Mgr. A. Mitrová, D. Laciaková, B. Szentesi, B. Červenáková

Adresa štábu:

VŠA, V. paschadie, Z. 493, 488

Kontakt: 051 75 70 803

E-mail: cervenak@unipo.sk

Redakcia (v slovenskom súznení): D. Lešová, J. Palaščák, I. Ivanová, M.
Mihalová, K. Staňová, M. Kačíšáková, M. Kríškova, D. Laciaková, V. Doričová, J.
Štefánková, K. Kačíšová a ďalší...

Ilustrácie: cover: Dominika Tomečková

Technická spolupráca: Ladislav Palko

Grafická úprava: P. Medvič

APEČKOVINY

41. Akademický Prešov | Súťaž umeleckej tvorivosti vysokoškolákov | č.2/2007

AKADEMICKÝ PREŠOV '07

41. ROČNÍK SÚŤAŽE UMELECKEJ TVORIVOSTI VYSOKOŠKOLÁKOV

PODPORILI

T...Com...

KURZAR

Rádio

Regina

Slovenský
Rozhlas 4

všetko. Smiech, slzy, ironiu, napätie, a najmä úprimnosť a bola to úprimnosť nielen postavy, ale aj herečky. Nechýbala prirodzenosť, akú poznáme z jej filmov, či už bola ženou na „vysokých“ podpätkoch, alebo dedinskou svadobnou matkou.

Nikto nezna, čo me boli, len ten dochtor, čo me hoji, sama ja, sama ja, sama ja lahala, sama ja stavala, sama ja.

Počuli sme spievať viackrát. Popri tejto aj nie piesne, ktoré nás s herečkou spájali o to viac, že sú

naše. Že tu sme doma. Šarišské nárečie vôbec neprekážalo, jedine tomu, kto nerozumeľ, bolo zdrojom vtipov a dobrej nálady, ktorá tu vládla. Prvá, trošku vážnejšia monodráma nám predostrela jeden život, životy žijúce medzi nami. Čez smiech sme plakali. Druhá, ilustrácia, výsek z filmu Pásla kone na betóne (Kone na betóne), bola ocenená úprímnym smiechom divákov. Mária Zimková upukojila, zároveň rozrušila, nedovolila uprieť pohľad inde, než na ňu, zohľadňala s a nami. Bolo to príjemné hladkanie duše.

Neveľo nas idze...

„Nemáš chlopa, ta nemáš pravdu, len zato, že nemáš chlopa, furt si len glupa Verona, bo žiješ sama.“ Legendárne slová legendárnej Milky Zimkovej.

No v nedeľu popoludní v interpretácii študentky 5. ročníka herectva FDU AU v B. Bystrici, Márii Človečkovej: „Táto monodráma mi bola ponúknutá celkom prirodzene, keďže som z východu.“

Mária výborne zvládla celý výrazový komplex herca, okrem

jazyka a rečového prejavu aj pohyb na javisku, narábanie s rekvizitami a veľmi spontánne aj kontakty s divákmi. Dokázala vytvoriť atmosféru a my sme sa odrazu naozaj ocitli na svadbe a mali sme možnosť zamyslieť sa nad postavením slobodnej matky rielen v minulom storočí... Niekedy však boli jednotlivé prechody medzi týmito dejovými líniami nieisté a pre diváka matúce a chaotickosť vznikala aj pri častých premenách rekvizít a práci s nimi. Ale výsledok bol čarovný a nám, Prešovčanom, aj srdcu blízky.

A na záver myšlienka, ktorá pobúrila ženskú časť publika: „Ono naj budze chlop jaky chce, len naj budze chlop.“

diana

Študentské divadlo FF PU

Tip-top Biotop

Toto predstavenie, ako inak skvele, a ako inak od prízvencov dielne, ktorú riadi pod svojím drobnohľadom riaditeľ projektu AP 2007. Toto predstavenie v sebe zahŕňa množstvo driny, energie, úsilia, čo sa zúčilo v skvelom predstavení. Obrazne povedané bolo čerešňou na torte celého sobotňajšieho večera. Opisovať kvality tohto predstavenia, by bolo zbytočné pretože každý o nich vie... Je fakt, že toto divadelné predstavenie

zožalo úspech okrem domácej aj za medzinárodnej scény. Preto Tip-top Biotop vyvolal záujem aj v tomto ročníku. Konkrétne ŠD VYDI išiel na túto hru s očakávaním: „čo tí horákovci ukážu?“ Niekedy sú slová zbytočné. Boli ocarení prevedením, spracovaním tém, výrazovými schopnosťami, ležérnym kostýmom, teda celkovým prejavom. Herci sú študentmi estetiky a potvrdili to, že umelecké vzdelanie tejto fakulty je v plnom rozvoji.

Jožka

Workshop Doc. J. Letenaya

Moderný výrazový tanec

Keďže sa Doc. Letenay špeciálne zúčastňuje na prípravu hercov, prekročoval sa často „moderný tanec“ s javiskovým pohybom? Bol to zážitok sledovať, ako sa odhaľuje a zbraňuje toho, ako by sme chceli vyzerat: silní, sebatí, neruční, a teda nepravdiví. To všetko preto, aby sme boli schopní dosiahnuť presvedčivý výraz hoc aj pri obyčajnom rozprávaní o letnej dovolenke. Dielňa preverila aj našu fyziku (či potvrdila jej neprítomnosť?). Po 15-tich minútach som mal natiachnutý sval a na druhý deň nebol nik bez svalovky. Napriek tomu dieľnu odporúčam. Ani pan Docent nevie urobiť všetky tie piruletky a kotrmelce úplne ladne, preto nie je dôvod báť sa a o rok neprísť.

Josef Palašičák

Javiskový pohyb a moderný tanec ako syntetický spôsob vyjadrovania sa herca – tanečníka. Takto, výlučne

naším telom, sme sa snažili počas dvoch dní tvorive dielne komunikovať. Bolo citelne, že doc. Letenay je pedagógom, pretože jednotlivé pohybové prvky ako aj choreografie nás naučil a „prinútil“ ich prejsť za svoje ani nevedno ako. Aj z mnej skúsených účastníkov (v tomto odbore) sa na chvíľu stali tanečníkmi či herci.

Po prvom dni, vzájomnom zoznámení sa a úvodných cvičeniach sme sa dostali k interpretácii kľúčovej situácie z predstavenia Krváve svadba. Za niekoľko hodín s nami v náčrte naviedli dve mizansceny... (škoda, že ste nemali možnosť ich vidieť).

Tento workshop ma naučil základným princípom a zákonitostiam pohybovej tvorby, pohybu na javisku a jeho prepojeniu s herectvom ako takým. Pan doc. Letenay je výborným a zaujímavým človekom. A ak by sa vyskytla možnosť zúčastniť sa dielne ešte raz, neváhala by som (aj niekoľkokrát) kvalitatívne svalovky by som sa nevyhla).

diana

FDU AU Banská Bystrica

Jedinecna svätá

Po sugestívnej ženskej výpovedi sme mali možnosť sledovať autentickú a generáciu výpovedť chlapca, žijúceho v dobe najviac poznačenej socializmom.

Cez prerazoprávanie príbehu o vzťahu k najuloslovejšej a najväčšej zväzračke Zore Petrasovej, nám hlavný hrdina otvoril dvereka do duše „zdravého cynika“ tej doby, „Bola to zrejme svaťožiarer socialistickej Panny Orleánskej, čo vznietila v mojom srdci príslušný poňaz, primála ma k horúčkovej činnosti a dokonca zmenila chod dejín.“

Kvalitný text od Pavla Tausinga bol veľmi citlivo, presnými

režijnými zásahmi, prenesený na javisko. Richard Sanitra ako interpret presvedčil. Vo svojej interpretácii Igora Mikulášcu zachytil aj tie najsubtilnejšie porovy duše a významové navrstvenia v rámci tejto postavy ako aj celého textu boli publikom zachytené, dekodované a prijaté. Postava na javisku „žila“ a vyvíjala sa. Súzvuk režijnej koncepcie a hereckého umenia sa odrazil v čistote celého tvaru, v presne štruktúrovanej myšlienkovvej výstavbe textu a vo fungujúcom konečnom účinku na diváka.

diana

Študentské divadlo KH UKF Nitra

Ja sa narodim

Nitriansky súbor s alúziou na Čapkov text *Do života hmyzu* čerpal zo skúseností dvojice manželov Michalidesovcov, ktorí pred rokmi viedli skvelý bratislavský súbor Úsmev.

Aj v súčasnosti sa podarilo Michalidesovcom postaviť so-lidny interpretacný tím, v ktorom dominovalo niekoľko puzoruhodných pantomimických výkonov. Predstavenie malo svoju poetickú atmosféru, rad vypracovaných gagov, no nevyšlo

sa zároveň aj určitým ilustráciám fabulačných jednotok Čapkového prototextu... No súčasna skladba súboru je veľkou nádejou nitrianskeho vysokoškolského súboru pre budúcnosť.

Na sediacich nás čakali citáty z hry typu: „do zbrane!“, „A, vy, so gulôčkou, bráte?“

Aj keď spočiatku citáty nedávali význam a diváci nechápajúce pokrútili hlavou, v priebehu predstavenia si každý mohol vypočuť „svoju“ repliku.

„Mal som chuť zakíčať, keď povedali moju vetu...“ Aj takáto reakcia bola.

Študenti katedry hudby UKF v Nitre pripravili predstavenie o vzťahoch medzi jedincami hrmyzu nápadne pripomínajúcich vzťahy medzi ľuďmi. Motýle, chrobáky a mravce vyvolali úprimný úsmev. A postava v bielom? Nuž, tá bola interpretačne

rôznorodá - každý v nej videl čosi iné... Hra nebolá náročná, avšak bola pútavo stvárnená. Fackovacia scéna bavila hercov aj nás. A aj keď vedúci súboru povedal, že je to jediné pravdivé dnešné vystúpenie, asi sa zhodneme na to, že sme videli aj zaujímavejšie hry. Predstavenie však ostáva príjemnou súčasťou sobotného večera.

-viki-

VYDI Nitra

Existencializmus... J.E. Sartre... Medzi stenami...

Čo vám pri týchto troch vetách napadne ako prvé? Mňa jednoznačne divadelné predstavenie. Sedem kreatívnych ľudí, ktorí tento zaujímavý projekt vytvorili, realizovali a následne predviedli na AP 2007. V predstavení súboru VYDI ide o zaujímavé prepojenie štyroch osôb, ktoré fungujú vo dvojiciach a vytvárajú dve stránky osobnosti konkrétnej bytosti. Jemné vykreslenie psychických a citových polôh dokázalo diváka priviesť do strachu, lítosti, súcitu, hnevu

Medzi stenami

a v neposlednom rade k zamysleniu sa, či je v našom živote pocit, že existuje stena, ktorú máme strach prekročiť, či už v osobnom, pracovnom, alebo akomkoľvek inom vzťahu. Ústredným motívom je bariéra medziľudských vzťahov.

Názor jednej z diváčok: „Podľa mňa ide o vykreslenie sveta, ktorý je rozdelený na transcendentno a svet pudov a práve tieto pudové zložky presahujú isté hranice, ktoré by sa mali dodržiavať pre istý súlad. Preto možno toto predstavenie vyznie v istých pasážach až príliš živočišne.“

Jožka

Divadlo Etudy

Predstavenie E. Ionesca: Lekcia bolo originálnym nápadom, ktorý sa uskutočnil pod záštitou troch talentovaných „kreatívcov“. Výborné herecké výkony iba stupňovali dojmy z otvorenia AP 2007. Naozaj, kto z nás by povedal, že traja herci dokážu vykresliť takú škálu pocitov a tých najrôznorodejších psychických stavov v akých sa človek môže nachádzať. Treba podotknúť, že

Lekcia

psychický príbeh, ktorý sa nám herci pokúsili podať, sa za normálnych okolností formuje mnoho rokov. Im sa to podarilo v priebehu šesdesiatich minút. Obdivuhodné. Z hľadiska viacerých reflexií môžeme skonštatovať, že herci, ktorí stvárňovali jednotlivé osobnosti daného divadelného predstavenia dokázali prispôbiť svoje charakterystiky osobnostiam, ktoré zobrazovali, veľmi profesionálne. Predstavenie zožalo úspech u všetkých zúčastnených. Predstavenie vyžadovalo maximálne sústredenie na spracovanie tak náročnej témy. Veľký obdiv.

Jožka Štefanská

Univerzitné divadlo FF KU

Za života sestry Zdenky

No, na predstavení sa mi páčil len podzemný priestor, ktorý však ostal smutný. Sestra Zdenka s piercingom v nose, rehoľná ses-

tra s prudko namaľovanými očami, hlasné našepkávanie zabudnutého textu. Herci sa prezliekali priamo na javisku. Herecké výkony? Asi nie, veď to bolo len mechanické

verklikovanie textu bez citu. Škoda, že sa Martin s koňom nezmesťili do pivnice.

MIMI

Páčila sa mi snaha zachytiť aj krutejšie časy zo života Zdenky Schelingovej, ktorá potvrdila svoju vieru. Aj tým, že dokázala prijať fyzické aj psychické utrpenie s pokorou. Zaujala ma tiež herečka protagonistky, ktorá dokázala svojím výrazom presvečiť diváka, výrazom vyjadrujúcim pokoj,

DJGT Zvolen

...mi zostáva stáť...

Na adresu tohto predstavenia z dielne zvolenského divadla J.G.Tajovského sa včera názory rôznili - ako to už býva pri dielach ovplyvnených expresionizmom. Hlboká psychológia postáv otriasla asi každým (vrátane mňa). Na čom sa však zhodli viacerí účastníci predstavenia je sila výrazu a kvalita spracovania - Zvolenčania potešili netradičným spracovaním extrémnych situácií, v ktorých sa postavy ocitli. Čo všetko sa môže stať, keď sa človek pokúsi spáchať dokonalý zločin...

Ojjoj! Keď sa na scénu prigúľala veľká gumená lopta s hercom uprostred, takmer som sa zniesla zo stoličky. Nebola to totiž pr-

Malá scéna Prešov

Na neskorý večer sa nám všetkým ušla príjemná dávka citov, pocitov a situácií. Útržkovito prerozprávaný príbeh dvoch žien a ich konfliktu pre vzťah k tomu istému mužovi by možno nebol ničím novým ani prekvapujúcim, keby... keby nebol taký úprimný a živý, pravdivý a keby nebol známy každej žene aspoň z „druhej ruky“. Zaujímavé, ako málo rekvizít, jednoduchý dej, ale napriek tomu mňa osobne udržal v plnej pozor-

lásku, nádej, vieru v milosrdenstvo, v Boha. Rušivo na mňa pôsobil úvod. Mala som pocit, že je zbytočne dlhý a svojim obsahom nefunkčný vzhľadom k hlavnej téme. Páčilo sa mi, že sa toto predstavenie odohrávalo práve v interiéroch františkánskeho kláštora, čo mu dodalo tú správnu atmosféru. Heherecké výkony v úvode tohoto predstavenia mi pripadali detinské až škólskarské, miestami dosť afektované.

NATÁLIA

Rozum

voplanová snaha o senzácnosť, ale čosi čo otvára priestor pre interpretácie (aj keď správna je len jedna, a to moja). Symbolizmus jedna radosť. Ešte k tomu myslím aktuálna téma (nadvláda racionálneho - mužského), dobré herecké výkony. No kde inde zažiť katarziu, keď nie tu. Stačilo len rozťahnuť žalúzie a vpustiť obrazy do svojej bublinky.

DEE

Vzrušujúce časy

nosti až do konca (vdaka výkonu herečiek - Diany a Ľvy).

Tak nebudme ako chlapi... a dajme si pivo (umelecké samozrejme).

Katka

Neznáma dievčina: „To je koniec? Ešte!“

Veritas Košice je kombinácia vysokoškolských študentov z Prešova a Košíc. Ich „dielo v zrode“ vytvorené na motívy Williamsovej Električky zvanej túžba, v mizanscénach budovaných na báze „chudobného divadla“ (s minimálnou scénografiou), zaujalo umením vyrozprávať príbeh. Súbor disponuje ambicióznym herectvom, ktoré má zatiaľ ešte rezervy v čistote hereckého výrazu, no na AP prezentoval divadelné dielo nehotové, dva týždne pred oficiálnou premiérou (herecky upozornili na seba S. Bilý, L. Račková).

ných radov sa ozývalo tcccc a jooooj....

Pri vete „ty a tvoja sestra..“ napadla niektorým známa pesnička a aj si ju zanôtli a raz sa Lucke tak poplietol jazyk, že to rozosmialo aj ju samu. Ale aby som nebola až taká zlá, bolo to profesionálne, živé, boli to ONI. Ale šup, šup do práce, pretože o pár týždňov je tu premiéra.

DEE

wy

Štyri stoličky, stôl dva poháre. Nevieť čo viac, či chipsy pod stolom, alebo whisky na stole robilo divákovi väčšie chute. Aj tých najhladnejších však museli tieto úryvky z predstavenia nasýtiť.

Pusa sa neuskutočnila a zo zad-

Spomenula som si pri tom na to, čo nás učil Himič - ak si dá herec ruky do vrecka je to jeho neschopnosť... celé mi to prišlo také umelé...

Xiwi

Neprehliadnite Neprehliadnite

Od pondelka začíname s Výpredajom a Impro-
ligou. Javiskachtiví, predajachtiví a súťa/živí sa
hláste u Ivany Jakubčovej (Výpredaj) a Lukáša
Maľufku (Improliga).

Zriaďovatelia:

Rektorát PU v spolupráci s Poľským inštitútom
Inštitút estetiky, vied o umení a kulturológie
FF PU

Ministerstvo školstva SR

Ministerstvo kultúry SR

Organizačný štáb AP:

Prof. PhDr. K. Horák, CSc., Mgr. E. Kušnírová, Mgr. Lukáš Šutor, PhDr. M. Pukan,
PhD., Mgr. A. Mitrová, D. Laciaková, B. Szentesi, B. Červenáková

Adresa štábu:

VŠA, V. paschadie, Z. 493, 488

Kontakt: 051 75 70 803

E-mail: cervenak@unipo.sk

Redakcia (v slovenskom súznení): D. Lešová, J. Palaščák, I. Ivanová, M.
Mihalová, K. Staňová, M. Kačíšáková, M. Kríškova, D. Laciaková, V. Doričová, J.
Štefánková, K. Kačíšová a ďalší...

Ilustrácie: cover: Dominika Tomečková

Technická spolupráca: Ladislav Palko

Grafická úprava: P. Medvič

APEČKOVINY

41. Akademický Prešov | Súťaž umeleckej tvorivosti vysokoškolákov | č. 2/2007

AKADEMICKÝ PREŠOV '07

41. ROČNÍK SÚŤAŽE UMELECKEJ TVORIVOSTI VYSOKOŠKOLÁKOV

PODPORILI

T...Com...

KURZAR

Rádio

Regina

Slovenský
Rozhlas 4

ÚVODNÍK

A, b, c, d..

Karol Horák, riaditeľ festivalu

a. Líder svetoznámeho poľského divadla Gardzienice Vladimir Staniewski – v súvislosti s výchovou k umeniu (v rámci hereckej pedagogiky) – povedal: „Dávkata by mala na prvom pláne presadzovať hľadanie samého seba, a nie presadzovať verbálne štruktúry.“

Tento výrok je vysoko aktuálny aj v súvislosti s podujatím typu Akademický Prešov. Rád režisérovi divadelných produkcií (ktorými sú študenti – vysokoškooláci, ale aj bývalí účastníci AP z minulých rokov), členovia divadelných súborov, skupín náhodne vznikajúcich počas workshopov festivalu, autori literárnych textov dlhodobou pracujúci na cizelkovaní svojho umeleckého výrazu, áno, aj recitátori – všetci hľadajú na festivale amatérskej umeleckej tvorivosti vysokoškoolákov, na tomto generáционном konfrontačnom fóre, kľúč k seba-identifikácii.

b. Zjeme v spoločnosti smerujúcej ku konzumu spôsob života, v prítomnom čase dominuje operatívne myslenie usilujúce sa v praxi tento svet ovládnuť čo najrýchlejšie a najpriamejšie. Preto „ikonické“ myslenie, mieriace k hlbším podstatám života, k ich stylizovaniu pomenovaniu, „ťahá“ v prítomnom čase za kratší koniec. Spomínaná „operatívnosť“ zasahuje aj do umeleckej sféry: kvalitu umeleckých diel sme náchylní hodnotiť iba na základe kvantitatívnych parametrov (množstvo divákov, počet predaných vstupeniek, kníh a pod.).

c. Čoraz častejšie sa ozývajú hlasy o kríze kultúry, o absencii „hrdinov“ – ako postáv etických, ale aj hrdinov „umeleckých“, ktorí sa v dnešných časoch „nenosia“, pociťujú sa ako anachronizmus.

d. Desiatky účastníkov AP sú v nezielfých časoch pre kultúru tak trochu hrdinami s patinou „donkichótsťva“. Usilujú sa prostredníctvom svojej kreatívnej tvorby vo svete hodnotovo zrelativizovanom nájsť samých seba, chápať „skryté súvislosti vecí...“ Všetkým im držíme palce. Veď nejde iba o umenie. Na AP sa vybraňuje budúca inteligencia Slovenska.

e. A v súlade s Komenským stále ešte môže platiť: „Hrou možno pripravovať na život...“

f. Ako aj presvedčenie – či veria? – že možno učiarňami pre nastupujúce generácie víziu takého sveta, ktorý sa riadi vyššími hodnotami, ako sú prežítované súčasnosťou masovou kultúrou.

WORKSHOPY

akademického Prešova

1. Poetika hereckej tvorby
M. Čechova (Doc. PhDr. Naďa Lindovská, CSc.)
10.-11. 11. 2007;
9:00-17:00 h. (m. 8. 192)
Vysokoškoolská pedagogička VŠMU Bratislava sa dlhodobou venuje problematike ruskej – sovietskej avantgardy. Michail Čechov je osobitý zjav moderného herectva minulého storočia. Jeho poetika ovplyvnila na dlhé roky hereckú tvorbu moderného divadla i prítomných čias.
2. Herec v modernom divadle (Prof. Leszek Mazdžik)
11.-12. 11. 2007; 9:00-17:00 h. (ŠD PU, skósiobna Torzsy)
Vysokoškoolský učiteľ lublinskej KUL patrí medzi výrazné osobnosti súčasného divadla ostatného štvrtoročia, medzi popredných vytvárajúcich umelcov poľskej modernej kultúry. Jeho súbor Scena Plastyczna je známa na všetkých kontinentoch sveta. Svoje skúsenosti z tvorby sugestívnych divadelných diel aplikuje aj vo workshopoch.
3. Moderný výrazový tanec (Doc. PhDr. Ján Letenay, CSc.)
7.-8. 11. 2007 (ŠD PU, skósiobna Torzsy)
Popredný slovenský choreograf, vysokoškoolský pedagóg VŠMU, jeho doménou je predovšetkým výrazový tanec. S prešovskými vysokoškoolákmi pracoval už aj v minulosti.
4. Klasika a jej moderný výraz (Shakespeare: Hamlet) (PhDr. Miron Pukan, PhD.)
Vysokoškoolský pedagóg IEVUK FF PU. V minulosti pracoval na tvorbe monodrámy Antígona privat (uvedené na AP 2004) a iných, uskutočnil viaceré workshopy v neviditeľnom priestore prešovského VŠA, resp. v historických budovách. Jedným z účinkujúcich prítomnej dielne je aj Stanislav

- Bily, študent 3. ročníka odboru estetiky.
5. Divadlo poézie ako možnosť generácie výpovede (Prof. PhDr. Karol Horák, CSc.)
Náplňou workshopu je príprava inscenácie divadla poézie s výrazným využitím scenografických prvkov. Hyperbolizované symboly ľudských zmyslov, vizuálne metafory sú zaradované do dramatickej akcie a prepájané na slovo.
6. Poetika pantomimy (Miroslav Kasprzyk)
11.-12. 11. 2007 (VŠA PU)
Jeden zo špičkových slovenských náimov, ktorý je známy aj za hranicami našej republiky, na AP pracoval už aj v minulosti, jeho workshopy sa stretli s pozitívnou rezonanciou účastníkov. Náplňou jeho stretnutí sú nielen cvičenia abecedy pantomimy, ale aj tvorba konkrétnych etúd, s ktorými účastníci vystupujú v rámci výpredajov.

JURY

akademického Prešova

DIVADLÁ

Karol Horák, PU Prešov
Vladimír Šmáhala, PKO Prešov
Miron Pukan, PU Prešov
Lukáš Šutor, PU Prešov
Peter Kása, PU Prešov
VLASTNÁ LITERÁRNA

TVORBA

próza: Ivana Teramenková, SAV Bratislava
Mária Součková, PU Prešov
Peter Karpajnský, PU Prešov
poézia: Zoltán Rédey, UKP Nitra
Ján Gavura, PU Prešov
Peter Milčák
UMELECKÝ PREDNES
Marianna Sedláková, FHPV PU Prešov
Juraj Rusnák, FF PU Prešov
Miron Pukan, FF PU Prešov
Ivana Jakubcová, FF PU Prešov

Katarz Rézia: Účinki utolor Dive 1992 v školy divadly ným s konfi pouku súčas náme

B

Kar Réz Drc Úči utc

A naj ide

[

[

J F

F

1

Fakulta dramatických umení AU Banská Bystrica

P. Tauš: *Jedinečná svéta*
(30 min.)
Režia: Petra Storcelová
Účinkujú: Richard Santr
nedela 11. 11. 15:00 - Malsáa DAD

premiérovateľ Igor Mihaláček

scenárius: Václavské Fajnor, Ondrejko

prístupný pozor: v zotročení srdca hľadajúce činnosť a zrejme človeka dejom

Hľadaj:

Hľadaj: človeka

Hľadaj: jedinečnosť v spoločnosti

Hľadaj: jedinečnosť v socialistickej spoločnosti

Hľadaj: to isté čí

Divadlo J. G. Tajovského (Zvolen)

Leonid Andrejev: *Rozum* (90 min.)

Preklad: Viera Škrádlová

Dramaturgia: Jana Liptáková a Ursúla Ferenčuková

Scéna a kostýmy: Marek Gašpar Šafárik a.h.

Hudba: Andrej Kolinka a.h.

Úprava a režia: Jakub Nvota a.h.

Účinkujú: Keržencev – Radoslav Kuric, Kraft – Daniel Výrostek, Savelov – Štefan Šafárik, Táňa – Silvia Donová, Fiodorovič – Ondrej Daniš, Daria – Dana Karolová, Vasilij – Ján Selecký, Priamy – Marek Fajnor a.h., Ivan – Juraj Haviar, Semionov – Vladimír Rohoň, Máša – Vladena Škorvagová
V hre sú použité úryvky z diela D. Charnsa v preklade J. Štrassera.

nedela 11. 11., 17:00 – Historická budova DZJ

59. sezónu Divadla JGT otvorila slovenská premiéra hry Leonida Andrejeva ROZUM. L. Andrejev je dôdnes pozoruhodným autorom. Jeho videnie sveta je ovplyvnené expresionizmom, svoje

postavy necháva prejsť extrémnymi podmienkami a skúma, čo sa skrýva na dne ich psychiky. Aj v hre Rozum stavia Doktor Keržencev do výnimočných situácií, aby dokázal tézu, že rozum nemôže byť jediným základom, na ktorom človek buduje svoje šťastie či slobodu a nezávislosť. Práve v dnešnej dobe, keď sa vide-nie sveta a zmysel bytia relativizuje, tristiť, je Andrejev aktuálny a príznačný.

Režisér inscenácie Jakub Nvota (vyštudoval réžiu na VŠMU, pracuje ako režisér, autor, scenárista, spolupracoval s viacerými divadlami v SR a ČR, spolu s Kamilom Žiškom založil a vedie Táľavé divadlo) po Andrejevovi siahol už tretíkrát:

„Andrejevove texty v istom období považovali mnohí za texty bez boha, viery, zmyslu života. Za smršť slov rútiliacich sa do neznámych hĺbň šialenstva, kde uprostred prázdnnej a márnej ničoty stojí človek skutočne taký, aký je vo svojej podstate. Slepý a stratený. Táto sila jeho textom zostala, ale mňa osobne fascinuje niečo iné. Ako sa náš svet mení, je pre mňa dnes Andrejev zdrojom vnútornej sily a nádeje v jednu jediná vec: vo vyšší morálny princíp – Lásku. Svet čudne pokročil a nihilistu zmenil na mystika. Andrejev dnes dáva nádej, keď zbúra všetko, ostáva láska. Zúfalé a totálne volanie po nej ako po jedinom zdroji ľudskosti a zdravého rozumu.“

Divadlo a.ha (Bratislava)

Jean Genet: *Služky* (70 min.)

Účinkujú: Rebeka Polďková, Danica Matušová, Andrea Kiráľová

Réžia: Anton Koreňčí ml.

nedela 11. 11., 19:30 – Estrádna sála ODK (kino Klub)

Divadlo a.ha – slobodná, normálna, komorná činohra. Všetci tvorcovia tu netvorí kvôli peniazom, sláve alebo sociálnym istotám. Nie je to ich zamestnanie, ale dobrovoľná slobodná činnosť, ktorá ich naplní práve pre túto možnosť slobodnej tvorby. Napriek tomu, že všetci tvorcovia sú už renomovaní profesionáli.

Služky – zrkadlový horor o sestách Claire a Solange, ktoré už viac nechcú byť služkami. Claire ťaží po peniazoch, šperkoch,

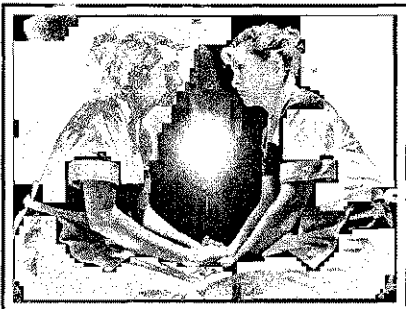

Foto: Divadlo a.ha